

Máger Dóra

Alkalmazottakkal és vállalkozóval
kapcsolatos ismeretek, bevallások,
bejelentések

A követelménymodul megnevezése:

Pénzügyi feladatok

A követelménymodul száma: 1969-06 A tartalomlelem azonosító száma és célcsoportja: SzT-029-50

ALKALMAZOTTAKKAL ÉS VÁLLALKOZÓVAL KAPCSOLATOS ISMERETEK, BEVALLÁSOK, BEJELENTÉSEK

ESETFELVETÉS – MUNKAHELYZET

Gazdasági társaság alapítását határozta el. Felkeres egy adótanácsadót, akitől információkat gyűjt, hogy az alkalmazottainak kifizetett munkabér után milyen járulékfizetési kötelezettségek vannak? Milyen mértékű járulék és személyi jövedelemadó levonási kötelezettség terheli a munkáltatót a bérjövodelemek után? Milyen bevallások és bejelentő lapok benyújtásra kötelezett a vállalkozás? Van-e különbség a munkaviszonyban, a tagsági viszonyban, vagy az egyéni vállalkozásban kifizetett jövedelem adózásában?

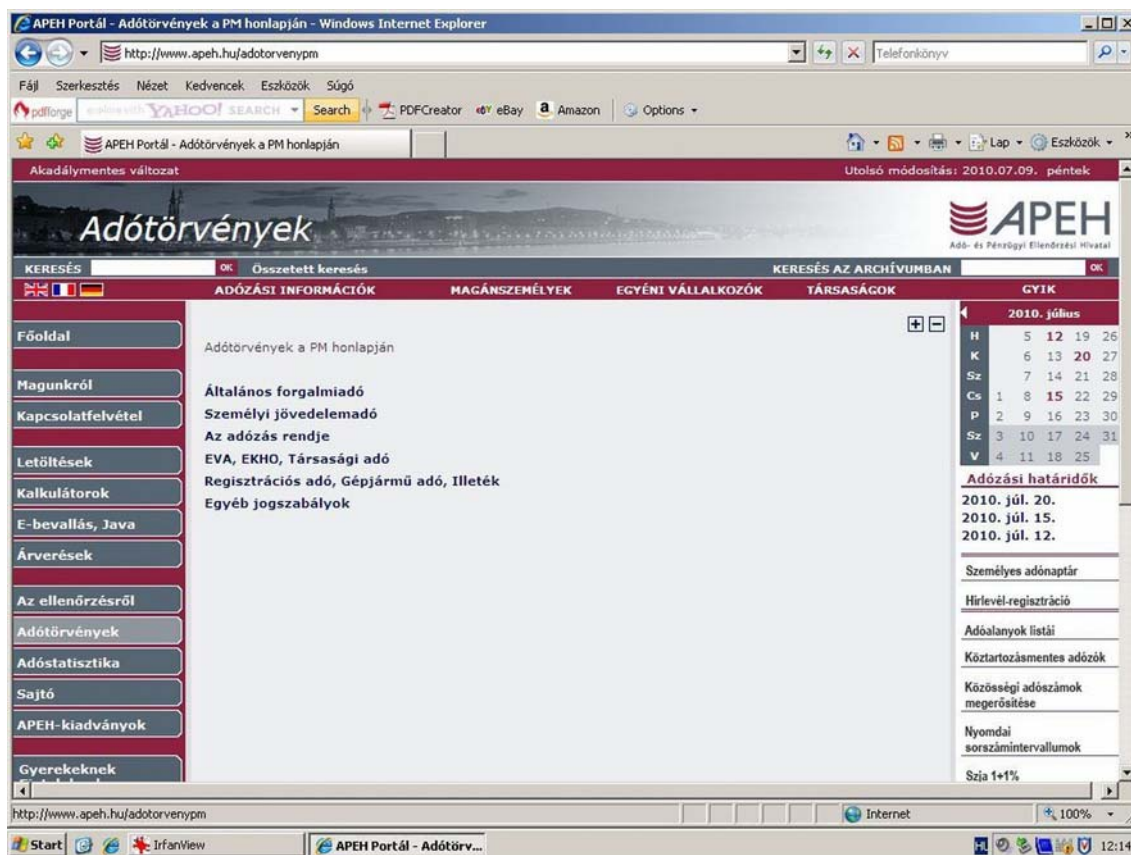
SZAKMAI INFORMÁCIÓTARTALOM

A vállalkozás megkezdéséhez a következő jogszabályok megismerése szükséges:

- A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény
- Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény
- A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény
- Szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény

Az alkalmazottakkal és vállalkozóval kapcsolatos ismeretek, bevallások, bejelentések című tananyagfejlesztés keretén belül foglalkoznunk kellene a munkaadói- és munkavállalói járulékkal is. Ez a két adónem azonban *2010. január 1-én* megszűnt. A kisebb adónemek megszűnését, összevonását követően új adónem jött létre egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék néven.

Vegyük sorra az egyes jogszabályokat és ismerjük meg azon részeit, amelyeket egy vállalkozónak bevételszerző tevékenysége során ismernie kell. A jogszabályokat megtalálja a www.apoh.hu honlapon.

1. ábra www.apeh.hu¹

SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ

A Magyar Köztársaságban a magánszemélyek a jövedelmükből a közterhekhez való hozzájárulás alkotmányos kötelezettségének a személyi jövedelemadó törvény rendelkezései szerint tesznek eleget, figyelemmel az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakra is. A törvény célja az arányosság és a méltányosság elvének érvényesítésével az állami feladatok ellátásához szükséges adóbevétel biztosítása, kivételesen egyes társadalmi, gazdasági célok megvalósulásának elősegítése.

A magánszemély minden jövedelme adóköteles, ettől eltérő szabályt, az adóból kedvezményt a kivételes célok érdekében csak törvény állapíthat meg.

Az **adó alapja** az adóköteles bevételből megállapított, a személyi jövedelemadó törvény rendelkezései szerinti levonásokkal csökkentett jövedelem és az adóalap-növelő tételek összege. Az adót naptári évenként, az összes jövedelem alapján kell megállapítani, azonban az adóbevételek folyamatossága érdekében adóelőleget kell fizetni.

¹ Forrás: www.apeh.hu (2010.09.12.)

A személyi jövedelemadóval kapcsolatos fogalomkör ismertetése:

A *jövedelemszerzés helye* nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében a tevékenységvégzés szokásos helyének fekvése szerinti állam.

Az *adóév* az az időszak, amelyre vonatkozóan az adó alapját meg kell állapítani, ez többnyire a naptári év.

Az *adókötelezettség* a bejelentésre, a nyilatkozattételre, az adóalap- és adó-megállapításra, a bevallásra, az adóelőleg- és adófizetésre, az adólevonásra, a nyilvántartás-vezetésre, a bizonylat-kiállításra, az adatszolgáltatásra, az iratok megőrzésére vonatkozóan a bevételt szerző magánszemély és az adóztatásban közreműködő kifizető számára a személyi jövedelemadó és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint előírt tennivalók összessége.

A *kiküldetés* a munkáltató által elrendelt, a munkaszerződésben rögzített munkahelytől eltérő helyen történő munkavégzés.

A *munkáltató* az, akivel a magánszemély munkaviszonyban áll.

A *költségtérítés* az a bevétel, amelyet elismert kiadás megtérítésére kizárólag az adott bevételszerző tevékenység folytatása érdekében, vagy hivatali, üzleti utazással összefüggésben kap a magánszemély.

Az *egyéni vállalkozó* az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély.

A *bér* a munkaviszonyból származó jövedelem, a felszolgálati díj, borraivaló, hálapénz, az adóköteles társadalombiztosítási ellátás.

A *munkaviszonyból származó jövedelem* a magánszemélyt munkaviszonyára tekintettel megillető adóköteles bevétel.

A *magánszemély összes jövedelme az adóévben*: a magánszemély adóbevallása, illetve a munkáltatói adó-megállapítása szerinti összevont adóalap és külön adózó valamennyi jövedelem, illetve bevétel együttes összege.

A *minimálbér* az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege.

A *jövedelem* a magánszemély által más személytől megszerzett adóköteles bevétel egésze, vagy a bevételnek a személyi jövedelemadó törvény szerint tételesen igazolt, igazolás nélkül elismert, általában meghatározott költségekkel csökkentett része, vagy a bevétel meghatározott hányada.

A *Bevétel* a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték.

Költségnek csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül.

Az adókötelezettség a bevételszerző tevékenység megkezdésének vagy a bevételt eredményező jogviszony keletkezésének napján kezdődik. A bevétel megszerzésének időpontja pénz esetében az a nap, amelyen azt a magánszemély birtokba vette, vagy amelyen azt a magánszemély javára fizetési számlán jóváírták.

Munkáltatói adó–megállapítás

A munkáltatói adó–megállapításra nyilatkozatot adó magánszemély adóját az adózás rendjéről szóló törvény szerint a munkáltató állapítja meg és számolja el. Az adó elszámolását vállaló munkáltató a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság is, amellyel a munkáltatói adó–megállapítást kérő nyilatkozattétel napján a magánszemély tagi jogviszonyban áll, feltéve, hogy e napon nem áll más kifizetővel munkaviszonyban, és tagi jogviszonya alapján a társas vállalkozásnál. Illetve a polgári jogi társaságnál díj ellenében személyes közreműködésre vagy mellékszolgáltatás teljesítésére köteles.

Az adó elszámolását vállaló munkáltató a magánszemély jövedelmét és az azt terhelő adót megállapítja és bevallja, az adót megfizeti, túlfizetés esetén az adókülönbötetet a magánszemélynek visszatéríti, valamint az elszámolásról bizonylatot állít ki a magánszemély számára.

Az önálló tevékenységből származó jövedelem

Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut, és amely nem tartozik a nem önálló tevékenység körébe.

Önálló tevékenység többek között az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő, a bérbeadó, a választott könyvvizsgáló tevékenysége. 2010. évtől önálló tevékenységnek számít az európai parlamenti, az országgyűlési és a helyi önkormányzati képviselők tevékenysége is.

Önálló tevékenységből származó jövedelem különösen

- a megbízási jogviszony alapján végzett tevékenységből származó jövedelem, a felhasználói szerződés alapján megszerzett jövedelem,
- a választott könyvvizsgálói tevékenységből származó jövedelem, az európai parlamenti, az országgyűlési, a helyi önkormányzati
- a képviselői tevékenységgel összefüggésben kapott jövedelem,
- az egyéni vállalkozó vállalkozói kivétből és a vállalkozói kivét–kiegészítésből származó jövedelme,
- az átalányadózást választó egyéni vállalkozó átalányban megállapított jövedelme,
- a mezőgazdasági őstermelő jövedelme, beleértve a kistermelői bevételből átalányban megállapított jövedelmet is,

- az ingó vagyontárgy és a termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó jövedelem, utóbbi abban az esetben, ha a magánszemély nem a különadózást választja,
- ingó vagyontárgyak üzletszerű értékesítéséből származó jövedelem.

Az önálló tevékenységből származó jövedelmet a megszerzett bevételből az szja törvény általános szabályai, vagy az adott (pl. az egyéni vállalkozói, őstermelői) tevékenységre meghatározott külön szabályok szerint kell megállapítani. 2010. évtől az önálló tevékenységből származó bevétel adóalapjának megállapításánál az szja törvény szerint kiszámított jövedelmet növelni kell az adóalap-kiegészítéssel. Az adóalap-kiegészítés összege főszabály szerint a jövedelem 27 százaléka.

Az önálló tevékenységből származó jövedelem adóalap-kiegészítéssel növelt összegét az összevont adóalapba kell beszámítani. Az összevont adóalapba tartozik még a nem önálló tevékenységből (pl. munkaviszonyból) származó jövedelem, az egyéb jövedelem és az említett jövedelmek után számított adóalap-kiegészítés. Egyéb jövedelemnek számít az adóterhet nem viselő járandóság (pl. a nyugdíj) is, de ezeket a járandóságokat adóalap-kiegészítés nélkül kell az adóalapba beszámítani.

Az összevont adóalap után a két kulcsos adótábla szerint kell az adót megfizetni. Részletezése a tananyagunk nem önálló tevékenységből származó jövedelem fejezetében.

Önálló tevékenységből származó bevételnek számít a tevékenységgel összefüggésben, a tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel megszerzett valamennyi bevétel.

Önálló tevékenységből származó bevételként kell figyelembe venni:

- a tevékenységgel összefüggésben kapott költségtérítés összegét,
- ingó vagyontárgyak hasznosításából származó bevételt,
- a termőföld tulajdonosának változása nélkül értékesített lábon álló termés ellenértékét.

Egyes önálló tevékenységből származó bevételek esetében választhat a magánszemély, hogy a bevétele után az önálló tevékenységre vonatkozó szabályok szerint, vagy pedig külön adózik. Ilyen bevétel különösen a

- kisösszegű (15 000 forintot meg nem haladó) kifizetés, valamint
- a termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó bevétel.

Az említett bevételeket csak akkor kell önálló tevékenységből származó bevételként figyelembe venni, ha az erre vonatkozó szabályok szerinti adózást választja a magánszemély.

A bevételeket főszabály szerint az szja törvény 2. és 4. számú mellékletében foglaltak szerint kell figyelembe venni.

Külön szabályok vonatkoznak a támogatások elszámolására. A jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezései alapján költségek fedezetére vagy fejlesztésre kapott vissza nem térítendő támogatásból olyan összeget kell az adóévben bevételként figyelembe venni, amilyen összegű költséget (értékcsökkenési leírást) számolt el a magánszemély a támogatásból fedezett kiadásából. Nem kell bevételként figyelembe venni az előzőekben említett támogatást, ha az annak felhasználásával teljesített kiadásokat a magánszemély egyáltalán nem számolja el – értékcsökkenési leírás formájában sem – költségként. Annak a támogatásnak az összegét sem kell bevételnek tekinteni, amelyet vissza kell fizetnie a magánszemélynek, de a visszafizetési kötelezettségre tekintettel felszámított késedelmi kamat, késedelmi pótlék vagy más hasonló jogkövetkezmény miatt nem számolható el költség sem. A bevételként már elszámolt, de utóbb visszafizetett támogatás önellenőrzéssel helyesbíthető.

Az szja törvényben meghatározott egyes bevételeket a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Ilyen bevétel különösen az önálló tevékenységgel

- összefüggő hivatali, üzleti utazás esetén a kiküldetési rendelvénnyel alapján az utazásra kapott költségtérítés, ha az nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket.
- a saját személygépkocsi használata miatt fizetett költségtérítés összegéből igazolás nélkül elszámolható a kiküldetési rendelvénnyel feltüntetett km távolság szerint, az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az APEH által közzétett üzemanyagár, valamint a 9 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével meghatározott összeg.

Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapításánál két módszer közül lehet választani:

Az egyik módszer a tételes költségelszámolás. E módszer választása esetén valamennyi költséget – a kormányrendeletben vagy törvényben meghatározott mértékű költségek kivételével – számlával, bizonylattal kell igazolni. A tevékenység folytatása érdekében igazoltan felmerült (kifizetett), és az igazolás nélkül elszámolható költségek az szja törvényben meghatározott módon és mértékben a bevételből levonhatók. A bevétel hiányában el nem számolt költségeket a következő évi bevétellel szemben nem lehet érvényesíteni. Ez azt jelenti, hogy a tárgyévi bevételből csak a tárgyévi költségek vonhatók le. Ha a magánszemély többféle önálló tevékenységet folytat, a bevételeket és a bevételek megszerzése érdekében felmerülő kiadásokat tevékenységenként külön-külön kell figyelembe venni, tehát az egyik tevékenység veszteségével a másik tevékenység nyereségét nem lehet csökkenteni.

A *másik módszer* szerint a bevételből igazolás (számlák, bizonylatok) nélkül levonható *10 százalék költséghányad*, és a bevétel 90 százaléka a jövedelem. Ez utóbbi módszer alkalmazása esetén a magánszemély az adóévben megszerzett és nem egyéni vállalkozás keretében folytatott önálló tevékenységből származó bevételeinek egyikére sem, továbbá az önálló tevékenységével összefüggésben kapott költségtérítéssel szemben sem alkalmazhatja a tételes költségelszámolást. E szabály szerint a költségtérítés 90 százaléka jövedelemnek számít, mert ebből a bevételből is csak a 10 százalék költséghányadot lehet levonni.

A magánszemély **termőföld-bérbeadásból** származó bevételeinek (ideértve a földjárdékot is) és **más ingatlan bérbeadásából** származó bevételeinek az egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 25 százalék. A termőföldnek nem minősülő más ingatlan bérbeadása esetén, az adóévi összes ilyen bevételre vonatkozóan, a magánszemély választhatja az összevont adóalap részeként az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályok alkalmazását, ideértve az adóelőleg megállapítására vonatkozó szabályokat is. Ha a bevétel a kifizetőtől származik, és a magánszemély választásáról a kifizetést megelőzően nyilatkozik, a kifizető az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó adóelőleg-levonási szabályokat alkalmazza. Ilyen nyilatkozat hiányában a kifizető által levont vagy a magánszemély által megfizetett adó adóelőlegnek minősül, ha a magánszemély a választását az adóbevallásában érvényesíti.

Az **ingó vagyontárgyak rendszeres értékesítése** esetén a magánszemély az általános forgalmi adó alanyává válik, ezért be kell jelentkeznie az adóhatóságnál. Az áfa alanyaként választhatja az általános szabályok szerinti adózást, vagy az áfatörvényben meghatározott feltételek fennállása esetén választhat alanyi adómentességet is. Az alanyi mentességet választó adózó az előzetesen felszámított áfa levonására nem jogosult. A személyi jövedelemadó szempontjából abban az esetben minősül üzletszerűnek az ingóságok értékesítése, ha az ellenérték fejében történik, és az ügylettel kapcsolatban a magánszemélynek az áfa szabályszerűen bejelentkezett alanyaként az adólevonási joga megnyílik. A nem üzletszerűen folytatott ingó értékesítésből származó jövedelmet nem kell beszámítani az összevont adóalapba, az ilyen jövedelem a szja-törvény 58. §-ában foglalt szabályok szerint külön adózik.

Az adóelőleg-fizetés szabályai

A magánszemély összes jövedelme után fizetendő személyi jövedelemadót naptári évenként kell megállapítani, de az adóbevételek folyamatossága érdekében az összevont adóalapba tartozó jövedelem után év közben adóelőleget kell fizetni.

2010. évtől sok tekintetben változtak az adóelőleg megállapítására és levonására vonatkozó szabályok. Az egyik fontos változás az adóelőleg alapjának megállapítására vonatkozó új szabály. Az adóelőleg alapjául szolgáló összeg kiszámításánál is hozzá kell adni az önálló tevékenységből származó jövedelemhez az adóalap-kiegészítés összegét, amely főszabály szerint a jövedelem 27 százaléka.

Ha az önálló tevékenységből származó jövedelem után a magánszemély köteles a társadalombiztosítási járulékot vagy az egészségügyi hozzájárulást megfizetni, akkor az adóelőleg alapjának a megállapításánál a bevételből számított jövedelem 78 százalékát kell jövedelemnek tekinteni. Nem lehet alkalmazni ezt a szabályt, ha a magánszemély az említett közterhet költségként számolja el, vagy ha azt részére megtérítik.

A kifizető az összevont adóalapba tartozó bevétel kifizetésekor, juttatásakor főszabály szerint továbbra is köteles megállapítani és levonni a bevételt terhelő adóelőleget. A levont adóelőleg befizetése és bevallása is változatlanul a kifizető kötelezettsége. A 2010. január 1-jén hatályba lépett új szabály szerint nem kell a kifizetőnek az adóelőleget levonnia az adószám (nem egyéni vállalkozó, nem őstermelő) magánszemély által kiállított számla alapján teljesített kifizetésből. Ilyen esetben az adóelőleg megállapítása és megfizetése az önálló tevékenységet folytató magánszemély kötelessége. Azonban a magánszemély írásos nyilatkozatban kérheti a kifizetőtől az adóelőleg levonását. Ha a kifizető ilyen nyilatkozatot kap, köteles megállapítani és levonni az adóelőleget.

Az egyéni vállalkozónak és a mezőgazdasági őstermelőnek kifizetett összegekből továbbra sem kell a kifizetőnek az adóelőleget levonnia.

Az önálló tevékenység ellenértékének a kifizetésekor a jövedelmet a magánszemély nyilatkozatában megjelölt költség levonásával kell megállapítani. A nyilatkozat szerinti költséget korlátozás nélkül figyelembe veheti a kifizető a jövedelem megállapításánál. Megszűnt tehát az a korábbi szigorú előírás, amely szerint az önálló tevékenység ellenértékének legalább az 50 százalékából le kellett vonni az adóelőleget. Ugyanakkor megszűnt az a szabály is, amely alapján költségnyilatkozat hiányában az önálló tevékenység ellenértékének (pl. a megbízási díjnak) a 90 százalékát tekinthette jövedelemnek a kifizető. Így tehát a tevékenység ellenértékének a kifizetésénél a 10 százalék költséghányadot (és bármely más igazolás nélkül elszámolható költséget) csak akkor lehet figyelembe venni az adóelőleg alapjának kiszámításánál, ha azt a magánszemély a nyilatkozatában kéri.

A költségterítést terhelő adóelőleg alapjának a megállapításánál a kifizető nyilatkozat nélkül is levonhatja a magánszemély bevételéből az igazolás nélkül elszámolható költségeket.

Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely önálló tevékenységből származó bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában költség levonását kérte, akkor egyetlen, az adóévben megszerzett ilyen típusú bevétele alapján sem határozhatja meg a jövedelmét a 10 százalék költséghányad levonásával. Azonban nincs akadálya annak, hogy a 10 százalék költséghányad elszámolására tett nyilatkozat/nyilatkozatok után egy újabb kifizetés alkalmával a tételes költségelszámolásról nyilatkozzon a magánszemély. Ez utóbbi esetben az adóév hátralévő részében már csak tételes költségelszámolásról nyilatkozhat a magánszemély, és az adóbevallásában is a tételes költségelszámolás szabályai szerint kell megállapítania a jövedelmét. Az a magánszemély is alkalmazhatja az adóbevallásában a tételes költségelszámolás szabályait, aki az adóév egészében a 10 százalék költséghányad elszámolásáról nyilatkozott.

2010. évtől megszűnt a magánszemély adóelőleg-nyilatkozatára vonatkozó kötelező formai és tartalmi előírás. Az APEH honlapján közzétette a nyilatkozatok javasolt formáját. A közzétett nyilatkozatok használata nem kötelező. Az adott kifizetéstől függően szűkebb adattartalommal, egyszerűbb formában is elkészíthetők a nyilatkozatok. A magánszemély dönthet úgy is, hogy nem tesz nyilatkozatot. Azonban a kifizetőnek kötelessége felhívni a magánszemély figyelmét a nyilatkozat lehetőségére, továbbá az adott vagy nem adott nyilatkozat következményeire.

A főszabály szerint az adóelőleg alapjaként megállapított összegből (az adóalap-kiegészítéssel növelt jövedelemből) 32 százalék személyi jövedelemadó-előleget kell levonnia a kifizetőnek. Ha a magánszemély a kifizetést megelőzően nyilatkozik az adóelőleg megállapítására kötelezett kifizetőnek arról, hogy az adóévi összevont adóalapja várhatóan nem éri el az 5 millió forintot, akkor a kifizető a 17 százalékos adókulccsal állapítja meg az adóelőleget mindaddig, amíg a magánszemély a nyilatkozatát vissza nem vonja. A nyilatkozat visszavonását követő kifizetésekből már a 32 százalékos adókulccsal kell levonni az előleget. A nyilatkozat visszavonása nélkül is át kell térni a 32 százalékos adókulccsal történő levonásra, ha a kifizető által megállapított adóévi adóelőleg-alapok együttes összege meghaladja az 5 millió forintot.

Az adóelőleg levonására kötelezett kifizető az előzőekben ismertetett szabályok helyett – az állami adóhatósághoz bejelentett – eltérő módszerrel is megállapíthatja az adóelőleget, ha ezzel az év végi adókülönbözet mérsékelhető. Nem kell az eltérő módszert bejelenteni, ha a kifizető által használt számítástechnikai program készítője a bejelentést már megtette.

Ha a kifizető nem pénzben juttat bevételt, vagy a bevételt terhelő adóelőleg levonására más okból nincs lehetősége, akkor is köteles az adóelőleget megállapítani és arról az igazolást kiállítani. Az igazoláson fel kell tüntetni a le nem vont adóelőleg összegét, és fel kell hívni a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleget, illetve annak le nem vont részét köteles a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetni.

Az önálló tevékenységből származó bevétel után az adóelőleget negyedévente, a negyedévet követő hónap 12. napjáig kell a magánszemélynek megállapítani és megfizetni, ha a bevételét nem kifizetőtől szerezte, vagy ha a bevételt juttató kifizetőnek nem volt előleg levonási kötelezettsége.

Az adott negyedévre fizetendő adóelőleget a következők szerint kell kiszámítani: Az adóév elejétől az adott negyedév végéig az önálló tevékenység bevétele után és az egyébként (az összevont adóalapba tartozó jövedelmek után) megállapított adóelőleg alapokat összesíteni kell. Az összesített adóelőleg alap után meg kell határozni a várható számított adót. A várható számított adót csökkenteni kell az adóévben korábban már megállapított adóelőleg összegével. Az így kiszámított összeg csökkenthető még a magánszemélyt az adott negyedévre megillető, kifizető (munkáltató) által figyelembe nem vett kedvezmények (családi kedvezmény, súlyos fogyatékoságra tekintettel járó kedvezmény) összegével.

Az előzőek szerint megállapított adóelőleget nem kell a magánszemélynek megfizetnie mindaddig, amíg az adóév elejétől összesítve, vagy egyébként az adott negyedévben a fizetendő összeg nem haladja meg a 10 ezer forintot.

Az adóelőleg fizetésére kötelezett magánszemélynek az általa megállapított adóelőleget az „53”-as bevallásában – negyedéves bontásban – be is kell vallania.

Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában költség levonását kérte, és a nyilatkozata alapján az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség meghaladja az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a különbözet után 39 százalék bírságot köteles az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni. Nem kell ilyen bírságot fizetni, ha az említett különbözet nem több az adóelőleg levonásánál figyelembe vett költség 5 százalékánál. A költségkülönbözet után 2010. január 1-jétől százalékos egészségügyi hozzájárulás bevallási és fizetési kötelezettség már nincs.

Ha a magánszemély a kifizetőtől olyan adóelőleg-levonást kér, vagy oly módon fizeti az adóelőleget, aminek következtében év végén neki felróható okból – 10 ezer forintnál több – befizetési különbözete lesz, akkor a különbözet után 12 százalék bírságot köteles az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

Tananyagunk az önálló tevékenységek közül az **egyéni vállalkozó** adózásával foglalkozik. Erre a témakörre nagy figyelmet kell fordítanunk, mivel év közben változott a jogszabály, így másképp kell számolni az első félévben és másképp a második félévben fizetendő vállalkozói személyi jövedelemadót. Azon témaköröket, amelyeket az önálló tevékenységből származó jövedelemnél már ismertettünk, és az egyéni vállalkozóra is érvényes ebben a részben nem ismételjük meg.

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény III. fejezetének 18–19. §-a kedvezően módosította a személyi jövedelemadó törvény hatálya alá tartozó, a vállalkozói személyi jövedelemadó szabályai szerint adózó egyéni vállalkozók esetében a vállalkozói adóalap után fizetendő vállalkozói személyi jövedelemadó mértékét.

Először tekintsük át az egyéni vállalkozással kapcsolatos ismereteket és a 2010. január 1–június 30. közötti időszakban hatályban lévő rendelkezéseket:

Az egyéni vállalkozó a megállapított vállalkozói adóalapja után vállalkozói személyi jövedelemadót, vállalkozói osztalékalapja után osztalékadót fizet.

A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelmét a vállalkozói bevételből a vállalkozói költség levonásával határozza meg.

A vállalkozói bevételek és költségek elszámolását a személyi jövedelemadó törvény 10. és 11. mellékletei tartalmazzák. Ennek ismertetése nem része a tananyagunknak.

Többféle vállalkozói tevékenység esetén azok bevételeit együttesen kell egyéni vállalkozói bevételnek tekinteni, valamint az elérésük érdekében felmerült összes költséget is együttesen kell elszámolni.

A **vállalkozói személyi jövedelemadó** a vállalkozói adóalap 19 százaléka.

Az adó mértéke a vállalkozói adóalap 50 millió forintot meg nem haladó összegéig 10 százalék, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) nem vesz igénybe az adóévben adókedvezményt
- b) az adóévben legalább egy fő a foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma,
- c) a vállalkozói adóalapja az adóévben és az azt megelőző adóévben legalább a jövedelem-(nyereség-) minimum összegével egyezik meg,
- d) az államháztartásról szóló törvényben meghatározott, a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének való megfelelés hiányát az adóévben és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság, vagy az egyenlő bánásmód követelményeinek ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti bírságot,
- e) az adóévben legalább az adóév első napján érvényes minimálbér kétszeresének adóévre évesített összege és a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma szorzatának megfelelő összegre vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

A **vállalkozói osztalékalapot** az adózás utáni vállalkozói jövedelemből kell megállapítani. Az adózás utáni vállalkozói jövedelmet növelő és csökkentő tételeket a személyi jövedelemadó törvény 49/C §-a tartalmazza. Ezek részletezése nem feladata tananyagunknak.

A vállalkozói osztalékalap után az adó 25 százalék.

Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett adóévenként az adóév egészére az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint **átalányadózást** választhat, illetve ha az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvényben foglaltaknak megfelel, az **egyszerűsített vállalkozói adó** teljesítését választhatja. E két témakört csak megemlíjtük, részletezése nem feladata tananyagunknak.

A **2010. július 1-től** hatályba lépő új szabályok szerint éves szinten 500 millió forint vállalkozói adóalapig 10 százalék a vállalkozói személyi jövedelemadó mértéke, az 500 millió forint feletti részre pedig továbbra is 19 százalék.

A két adókulcs alkalmazása esetén a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények alapján a csekély összegű (de minimis) támogatás adóévi összegét az adóévben érvényesített összes kedvezmény értékéből az 500 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, az e feletti összegre 19 százalék adómértékkel kell kiszámítani.

A bevezetett új rendelkezést 2010. június 30-át követően kell alkalmazni.

A 2010. évre vonatkozó átmeneti szabályokról a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (továbbiakban: szja-törvény) új 84/A §-a rendelkezik.

A 2010. évi vállalkozói adóalap utáni adó megállapítása:

Az átmeneti rendelkezéseknek megfelelően a 2010. évi adókötelezettség megállapításakor az szja-törvény 49/B § (8) bekezdésének rendelkezése szerint a 2010. évre megállapított vállalkozói adóalapot – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalapot – az első és a második félévre meg kell osztani az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti és 2010. június 30-a utáni időszakára eső naptári napok arányában.

A 2010. második félévre arányosított vállalkozói adóalap adója:

A 250 millió forintot meg nem haladó rész után a 10 százalékos adókulcs feltétel nélkül alkalmazható, további rész után pedig az adó mértéke 19 százalékos.

A 2010. első félévre arányosított vállalkozói adóalap adója:

A teljes összeg után – amennyiben az egyéni vállalkozó nem jogosult a 10 százalékos adókulcs alkalmazására, illetve, amennyiben jogosultsága ellenére sem választja azt – a vállalkozói személyi jövedelemadó 19 százalékos.

Az 50 millió forintot meg nem haladó összeg után – az egyéni vállalkozó választása alapján – 10 százalékos, feltéve, hogy

- a) az szja-törvény 49/B § 2010. június 30-án hatályos (9) bekezdése b) pontjának rendelkezését nem alkalmazza, vagyis kisvállalkozói adókedvezményt nem érvényesít, és
- b) a foglalkoztatottainak – havi átlagos létszámadatak számtani átlaga alapján meghatározott – átlagos állományi létszáma az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakában legalább fél fő, vagy választása szerint az adóév egészére számítva legalább egy fő, és
- c) az egyéni vállalkozó 2010. első félévre arányosított adóalapja és a 2009. évi vállalkozói adóalapja (a tevékenység 2010-ben történt megkezdése esetén a 2010. évi adóalapja) legalább a jövedelem- (nyereség-) minimum összegével egyezik meg [kivéve, ha a 49/B § (20) bekezdésének hatálya alá tartozik, azaz kezdőnek minősül, vagy elemi kár sújtotta], és

d) vele szemben az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének megsértése miatt az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakában és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság vagy az egyenlő bánásmód követelményének ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi, vagy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben meghatározott bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírságot, azzal, hogy az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének megsértését nem érinti, ha az egyéni vállalkozó a jogerős közigazgatási határozatban vagy jogerős bírósági határozattal elbírált közigazgatási határozatban foglalt kötelezettségét az előírt határidőben vagy határnapon teljesíti.

e) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakának minden naptári napjára vonatkozóan ténylegesen, vagy az adóévben az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára eső naptári napokkal arányosan

- legalább az átlagos állományi létszám és a minimálbér napi összegének szorzataként meghatározott járulékalap kétszeresére, vagy
- ha a székhelye jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében van – legalább az átlagos állományi létszám és a minimálbér napi összegének szorzataként meghatározott járulékalapra vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

Amennyiben az egyéni vállalkozó a 2010-ben az első félévre megállapított vállalkozói adóalapra a 10 százalékos adókulcsot alkalmazza, akkor egyebekben az szja-törvény 49/B § 2010. június 30-án hatályos (10) bekezdésének a)-e) pontját követő egyéb rendelkezései – az utolsó mondata helyett pedig az szja-törvény új 84/A § (5) bekezdésének rendelkezései – szerint kell eljárnia, továbbá a 49/B § 2010. június 30-án hatályos (21), (22) és (25) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmaznia kell.

Ez azt jelenti, hogy

- a 10 százalékos és a 19 százalékos adó különbözetének megfelelő összeget az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések szempontjából minősíteni kell, továbbá az egyéni vállalkozó köteles a bevallásában tájékoztató adatként feltüntetni és – a bevallás benyújtásának évét kezdő évről tekintve – nyilvántartásba venni;
- a nyilvántartott adókülönbözeti különbözet annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó azt a törvényben előírt célokra használja fel, vagy 30 napon belül megfizeti a kivezetett résszel azonos összegű adót;

- a nyilvántartásba vétel évét követő harmadik adóév végéig a nyilvántartásban maradt résszel azonos összegű adót a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig mindenképpen meg kell állapítani és fizetni, az említett napot követő első adóbevallásban be is kell vallani. Amennyiben a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnik (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a nyilvántartásban maradt résszel azonos összegű adót a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni;
- bármely esetben a fizetendő adót a késedelmi pótléokra vonatkozó rendelkezések szerint késedelmi pótlékkal növelten kell megfizetni.

A 2010. évi de minimis támogatás megállapítása

A vállalkozói bevételt 2010-ben csökkentő kedvezmények adóévi csekély összegű (de minimis) támogatást tartalmát a következők szerint kell megállapítani:

A 2010. adóévben érvényesített összes kedvezményt az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakának és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakának naptári napjai arányában meg kell osztani.

A de minimis támogatást

- az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára jutó összegből az 50 millió forintot
- az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára jutó összegből a 250 millió forintot
- meg nem haladó rész után 10 százalék, az azt meghaladó rész után 19 százalék adómértékkel kell kiszámítani.

A 2010. évi egyes de minimis támogatások visszafizetése:

Ha az egyéni vállalkozónak a 2010. évben érvényesített kisvállalkozói kedvezménnyel, illetve nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékkal összefüggésben a későbbiekben adómegfizetési kötelezettsége keletkezik, az erre vonatkozó rendelkezést a következőképpen kell alkalmazni:

A 2010. évben érvényesített kisvállalkozói kedvezményből az szja-törvény 49/B § (11) bekezdése alapján adómegfizetési kötelezettséggel járó összeg kétszeresét az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára eső naptári napokkal arányosan meg kell osztani. A megosztott részek adótartalmát (az adóként megfizetendő összeget) az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára meghatározott és alkalmazott adómértékkel kell kiszámítani.

A 2010. évben fejlesztési tartalékként nyilvántartásba vett összegből az szja-törvény 49/B § (16) bekezdése alapján adómegfizetési kötelezettséggel járó részt az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára eső naptári napokkal arányosan meg kell osztani. A hivatkozott bekezdés a) pontja szerinti vállalkozói személyi jövedelemadó-mértékként az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. július 1-je előtti időszakára és az egyéni vállalkozói tevékenység 2010. június 30-a utáni időszakára meghatározott és alkalmazott adómértéket kell figyelembe venni. Az adómegfizetési kötelezettséggel járó részekből az előzőek szerint kiszámított vállalkozói személyi jövedelemadó levonása után fennmaradó összegek képezik a hivatkozott bekezdés b) pontja szerinti vállalkozói osztalékalapot, mely után az adó mértéke 25 százalék.

Adóelőleg fizetés

A módosítással összefüggésben az adóelőleg-fizetés szabálya is megváltozott. A módosítás lényege az, hogy 2011-től az egyéni vállalkozó a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget az év elejétől halmozott adóelőleg-alap 500 millió forintot meg nem haladó összegére 10 százalékkal fizetheti meg. A 10 százalékos adókulcs feltétel nélkül alkalmazható, és nem kell számolni azzal, hogy a megtakarított adót nyilvántartásba kell venni az adóévet követően, és azzal sem, hogy azt cél szerint el is kellene költeni.

Az adóelőleg-fizetés 2010. első két negyedévében már teljesült (a 2010. június 30-ig hatályban lévő szabályok szerint, amelyet tananyagunk az önálló tevékenységből származó jövedelemnél ismertetett), míg a harmadik és negyedik negyedévben fizetendő adóelőlegre átmeneti rendelkezés vonatkozik.

A módosítás okán a 2010. második félévére fizetendő adóelőleg megállapítására vonatkozó szabályok is megváltoztak. A módosítás lényege az, hogy amennyiben az év elejétől számított halmozott adóelőleg-alap második félévre eső része a 250 millió forintot nem haladja meg, az egyéni vállalkozó jogosult 10 százalék mértékkel fizetni a rá vonatkozó személyi jövedelemadó-előleget azzal, hogy a 10 százalék adókulcs feltétel nélkül alkalmazható.

A harmadik és negyedik negyedévben fizetendő adóelőleget – a már megfizetett adóelőleg figyelembevételével – az egyéni vállalkozó 10 százalékkal állapíthatja meg az év elejétől halmozott adóelőleg-alapnak

- a) a 2010. július 1-je előtti időszakra eső naptári napjaival arányos összegéből az 50 millió forintot meg nem haladó részre, feltéve, hogy a 10 százalékos adókulcsra való jogosultságának egyéb feltételei erre az időszakra fennállnak;
- b) a 2010. június 30-a utáni időszakra eső naptári napjaival arányos 250 millió forintot meg nem haladó részre,

de együttvéve legfeljebb 300 millió forintot meg nem haladó összegre.

A 2010. július 1-je előtti időszakra 19 százalék az adó mértéke az 50 millió forint feletti részre, illetve akkor, amennyiben a 10 százalék adókulcs alkalmazására az egyéni vállalkozó nem jogosult, vagy jogosultsága ellenére nem él e jogával.

Példán bemutatva:

- Halmozott adóelőleg-alap a második negyedév végéig: 15 millió forint
- Halmozott adóelőleg-alap a harmadik negyedév végéig: 25 millió forint
- Halmozott adóelőleg-alap a negyedik negyedév végéig: 45 millió forint
- Az egyéni vállalkozó az első félévre nem jogosult a 10 százalék adókulcs alkalmazására.

A harmadik negyedévre fizetendő adóelőleg meghatározása:

- Az első félévre jutó adóelőleg-alap: $25 \text{ millió} \cdot (181/365) = 12 \text{ millió } 397 \text{ ezer forint}$
- A második félévre jutó adóelőleg-alap: $25 \text{ millió} - 12 \text{ millió } 397 \text{ ezer forint} = 12 \text{ millió } 603 \text{ ezer forint}$
- Halmozott fizetendő adóelőleg: $12 \text{ millió } 397 \text{ ezer forint} \cdot 0,19 + 12 \text{ millió } 603 \text{ ezer forint} \cdot 0,1 = 2.355.000 + 1.260.000 = 3.615 \text{ ezer forint}$
- Már megfizetett adóelőleg: $15 \text{ millió forint} \cdot 0,19 = 2.850 \text{ ezer forint}$
- A harmadik negyedévet követően fizetendő adóelőleg ($3.615 \text{ ezer} - 2.850 \text{ ezer}$) 765 ezer forint

A negyedik negyedévre fizetendő adóelőleg meghatározása:

- Az első félévre jutó adóelőleg-alap: $45 \text{ millió} \cdot (181/365) = 22 \text{ millió } 315 \text{ ezer forint}$
- A második félévre jutó adóelőleg-alap: $45 \text{ millió} - 22 \text{ millió } 315 \text{ ezer forint} = 22 \text{ millió } 685 \text{ ezer forint}$
- Halmozott fizetendő adóelőleg: $22 \text{ millió } 315 \text{ ezer forint} \cdot 0,19 + 22 \text{ millió } 685 \text{ ezer forint} \cdot 0,1$ ($4.240 \text{ ezer} + 2.268 \text{ ezer}$) = 6.508 ezer forint
- Már megfizetett adóelőleg: 3.615 ezer forint
- A negyedik negyedévet követően fizetendő adóelőleg: $6 \text{ millió } 508 \text{ ezer forint} - 3 \text{ millió } 615 \text{ ezer forint} = 2 \text{ millió } 893 \text{ ezer forint}$.

A nem önálló tevékenységből származó jövedelem

A nem önálló tevékenység egyik formája a **munkaviszonyban** folytatott tevékenység. Most az ehhez kapcsolódó adózással foglalkozunk.

Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben megszerez. Ilyen különösen a munkabér, tiszteletdíj, illetmény, jutalom, üzemanyag-megtakarítás címén fizetett összeg, költségtérítés.

Fontos tudni, hogy a nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni azt a bevételt, amelyet a munkáltatótól a munkába járásról szóló kormányrendelet szerinti munkába járás esetén kap a magánszemély.

Az összevont adóalap megállapítása

Az összevont adóalapba tartozó jövedelmekhez adóalap-növelő tételként hozzá kell adni a jövedelem 27 százalékát. Az összevont adóalapba tartozik az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó és egyéb jövedelem mellett egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági kistermelő átalányadózás szabályai szerint átalányban megállapított jövedelme is. Az összevont adóalap ezek összege, ez egészül ki az adóalap-növelő összeggel.

Az adó mértéke

Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adó,

- a) Ha az összevont adóalap nem haladja meg az 5 millió forintot, az összevont adóalap 17 százaléka;
- b) Ha az összevont adóalap meghaladja az 5 millió forintot, 850 ezer forint és az 5 millió forintot meghaladó rész 32 százaléka.

Az adójóváírás

A számított adót adójóváírás csökkenti, amely

- a) Az adóévben megszerzett bér és az arra tekintettel megállapított adóalap-kiegészítésegyüttes összegének 17 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 15 100 forint, feltéve, hogy a magánszemély összes jövedelme az adóévben nem haladta meg a 3 millió 188 ezer forintot, vagy
- b) Az a) pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 12 százalékát meghaladó része, ha a magánszemély éves összes jövedelme az adóévben meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 1 millió 510 ezer forinttal növelt összegét.

Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

Személyi és családi kedvezmények

Az összevont adóalap adóját csökkenti a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdőnapjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta az adóév első napján érvényes havi minimálbér 5 százalékának megfelelő összeg.

Az összevont adóalap adójából a jogosult a kedvezményezett eltartott után családi kedvezményt érvényesíthet. A családi kedvezmény kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónaponként 4000 forint, feltéve, hogy az adott hónap bármely napján az eltartottak létszáma a három főt eléri. Jogosultsági hónap az a hónap, amelyre tekintettel a családi pótlékot, illetve a rokkantsági járadékot folyósítják, magzat esetében a várandósság időszakában azon hónap, amelyben a várandósság orvosi igazolása alapján a jogosultság legalább egy napig fennáll, kivéve azt a hónapot, amikor a megszületett gyermek után a családi pótlékra való jogosultság megnyílik. Az összeg meghatározása szempontjából az eltartottak létszámába be kell számítani a kedvezményezett eltartottakon kívül azokat is, akiket rajtuk kívül a családok támogatásáról szóló törvény szerint a családi pótlék összegének megállapítása szempontjából figyelembe vesznek. A családi kedvezmény érvényesítésére jogosult az a magánszemély, aki családi pótlékra jogosult, továbbá a várandós nő és vele közös háztartásban élő házastársa. A családi kedvezmény ugyanazon kedvezményezett eltartott után egyszeresen érvényesíthető, azonban a jogosult a vele közös háztartásban élő házastársával, élettársával az adóév végén megoszthatja, feltéve, hogy a megosztás tényéről az adóbevallásukban nyilatkozatot adnak és egymás adóazonosító jelét feltüntetik.

A családi kedvezmény korlátozottan jár, ha a magánszemély jövedelme meghaladja a 7 millió 620 ezer forintot.

Adóelőleg fizetési kötelezettség

Az összevont adóalap adóját adóelőlegként kell megfizetni. Ha az a bevétel, amelyből az összevont adóalapba tartozó jövedelmet kell megállapítani, kifizetőtől származik, az adóelőleget a kifizető állapítja meg. Az adóelőleg-megállapítására kötelezett kifizető a levont, megfizetett adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett adóalap-kiegészítést. A megállapított adóelőleget a kifizetés hónapját követő 12. napjáig kell megfizetnie, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint kell bevallania.

Az adóelőleg alapja

Nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve a kifizető által a munkavállalói érdekképviseleti tagdíj-fizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont vagy a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal. A költségtérítés esetében, ha a költségtérítés adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőtől származik, a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti költség levonásával, erre vonatkozó nyilatkozat hiányában legfeljebb az igazolás nélkül elszámolható költség levonásával megállapított rész.

Az adóelőleg nyilatkozat

Az adóelőleg-megállapítására kötelezett kifizető a bevételt terhelő adóelőleget a magánszemély által írásban adott nyilatkozat (adóelőleg-nyilatkozat) figyelembevételével állapítja meg, ha a nyilatkozatot felszólításra vagy önként a magánszemély a kifizetést megelőzően rendelkezésre bocsátja. Nyilatkozat adható esetenként vagy az adóéven belül visszavonásig érvényesen.

Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

- a) A bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről,
- b) Az adóelőleg-megállapítás módjáról,
- c) A magánszemély összevont adóalapjának, adóterhet nem viselő járandóságainak adóévi várható összegéről,
- d) Bér esetén az adójóváírás figyelembevételéről, a családi kedvezmény érvényesítéséről és a megosztásáról,
- e) A súlyosan fogyatékos magánszemélynél a fogyatékos állapot fennállásának időtartamáról.

A fizetendő adóelőleg

Rendszeres bevétel esetén az adóelőleg megállapításához az adott havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszeresére ki kell számítani az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint várható számított adó egy-tizenkettő részét.

Ha a rendszeres bevétel kifizetése egy hónapon belül több részletben történik, a havi tényleges bevétel megállapítása után kell a rendszeres kifizetés szabályai szerint eljárni, azonban a hó közi kifizetés során az ezen kifizetéssel arányos adóelőlegnek megfelelő összeg a hó végi elszámolásig visszatartható. Ha a kifizetés több hónapra egyszerre történik, úgy kell eljárni, mintha a bevételt a magánszemély havonként szerezte volna meg.

Nem rendszeres bevétel (például: jutalom, prémium, szabadságmegváltás) esetén a megelőző egész havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszereséhez kell hozzá adni és ezen összegre ki kell számítani az adó mértékére vonatkozóan rendelkezés szerint várható számított adót.

A bevételt terhelő adóelőleg kiszámított összege – legfeljebb annak mértékéig – rendszeres bevétel esetén csökkentve a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján:

- a) a havi adójóváírással,
- b) a családi kedvezményre jogosult magánszemélyt az adott jogosultsági hónapra megillető családi kedvezménnyel,
- c) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdőnapjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezménnyel.

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

A törvény célja, hogy az egyéni felelősség és öngondoskodás követelményeinek és a társadalmi szolidaritás elveinek megfelelően szabályozza a társadalombiztosítás keretében létrejövő jogviszonyokat.

Néhány fogalmat tisztázni kell a témakör feldolgozását megelőzően:

Foglalkoztató:

- bármely jogi és természetes személy, egyéni vállalkozó, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, egyéb szervezet, költségvetés alapján gazdálkodó szerv, bármely személyi egyesülés, ha biztosítottat foglalkoztat, vagy a biztosítottnak a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben járulékalapot képező jövedelmet juttat.
- tanulószerveződés alapján szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanuló esetén a szerveződést kötő gazdálkodó szervezet, egyéni vállalkozó,
- társas vállalkozás esetén a társas vállalkozás,
- az álláskeresési járadékban, álláskeresési segélyben, keresetpótló juttatásban, vállalkozói járulékból, valamint munkanélküli-járadékban, álláskeresést ösztönző juttatásban, nyugdíj előtti munkanélküli segélyben részesülő biztosítottak minősülő személy esetén az ellátást folyósító szerv,
- a gyermekgondozási segélyben, a gyermekgondozási díjban, a gyermeknevelési támogatásban, az ápolási díjban részesülő személyek esetében a segélyt, a támogatást, illetve a díjat folyósító szerv,
- a kincstár,
- a munka törvénykönyve harmadik része XI. fejezete szerinti munkavégzés esetén a kölcsönbeadó.

Kiegészítő tevékenységet folytató: az az egyéni, illetve társas vállalkozó, aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytat, továbbá az az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a reá irányadó öregségnyugdíj-korhatárt betöltötte.

Megbízási jogviszony, munkaviszony: a magyar jog hatálya alá tartozó megbízási jogviszony és munkaviszony, továbbá a külföldi jog hatálya alá tartozó olyan megbízási jogviszony és munkaviszony, amely alapján a munkát a Magyar Köztársaság területén végzik.

Foglalkoztatott: aki nem minősül egyéni, illetve társas vállalkozónak, és foglalkoztatója biztosítással járó jogviszony keretében foglalkoztatja.

Járlékalapot képező jövedelem: a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti, az összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem.

Járulék: a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék, a társadalombiztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, az egészségügyi szolgáltatási járulék, valamint a karkedvezmény-biztosítási járulék.

A magánnyugdíjpénztár tagja: a tagságra kötelezett pályakezdő és a magánnyugdíjpénztárhoz önkéntes döntéssel csatlakozó személy.

Minimálbér: a tárgy hónapot megelőző hónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alapbér kötelező legkisebb havi összege.

Biztosított a munkaviszonyban álló személy, tekintet nélkül arra, hogy a foglalkoztatása teljes vagy részmunkaidőben történik.

A biztosítottak a társadalombiztosítás valamennyi ellátására jogosultságot szerezhhetnek. A biztosítás a jogviszony kezdetétől annak megszűnéséig áll fenn.

1. Vegyük sorra a munkabérhez kapcsolódó a munkáltatót, illetve a foglalkoztatót terhelő járulékokat.

A társadalombiztosítási ellátások és a munkaerő-piaci célok fedezetére a **biztosított** természetbeni egészségbiztosítási járulékot, pénzbeli egészségbiztosítási járulékot és munkaerő-piaci járulékot, valamint nyugdíjjárulékot, a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó nyugdíjjárulékot, a **foglalkoztató** és a biztosított egyéni vállalkozó egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot, valamint nyugdíj-biztosítási járulékot fizet.

A **magánnyugdíjpénztár tagja** nyugdíjjárulék és tagdíj fizetésére kötelezett.

A járulékokat a járulékalapot képező jövedelem kifizetésekor irányadó járulékmértékek szerint kell megfizetni. A járulékokat a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony megszűnését követően kifizetett járulékalapot képező jövedelem után is meg kell fizetni.

A *foglalkoztató által* fizetendő társadalombiztosítási járulék mértéke 27 százalék, ebből a nyugdíjjárulék mértéke 24 százalék, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék 3 százalék. Az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 1,5 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 0,5 százalék, a munkaerő-piaci járulék 1 százalék.

A *biztosított által* fizetendő nyugdíjjárulék mértéke

- Kizárólag a társadalombiztosítási nyugdíj hatálya alá tartozó biztosított esetében 9,5 százalék,
- Magánnyugdíjpénztár tagja esetében 1,5 százalék
- Saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott esetén is 9,5 százalék.

ALKALMAZOTTAKKAL ÉS VÁLLALKOZÓVAL KAPCSOLATOS ISMERETEK, BEVALLÁSOK, BEJELENTÉSEK

A magánnyugdíjpénztár tagja a nyugdíjjárulék alapja után 8 százalék tagdíjat fizet. A tagdíjfizetési kötelezettségre a nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a túlfizetésként jelentkező összeget a magánnyugdíjpénztár a foglalkozatón keresztül fizeti vissza a tagnak.

A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék mértéke 7,5 százalék. Az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 2 százalék, a munkaerő-piaci járulék 1,5 százalék.

Foglaljuk össze táblázat formájában a biztosított és a foglalkoztató fizetési kötelezettségeit:

Fizetendő járulékok 1999-2010

2009.12.23.

A fizetendő járulékok megoszlása 2010. január 1-jétől**

Foglalkoztató által fizetendő				Biztosított által fizetendő					
társadalombiztosítási járulék				korkezd- vezmény bizto- sítási járulék	nyugdíj- járulék	magán- nyugdíj- pénztári tagdíj	egészségbiztosít- munkaerő-piaci j		
nyugdíj- biztosítási járulék	egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék	termé- szetbeni egbirt. járulék	pénzbeli egbirt. járulék	munka- erő- paci járulék	nem mnypt tag	mnypt tag	termé- szetbeni egbirt járulék	pénzbeli egbirt járulék	
24 %	1,5 %	0,5 %	1 %	13 %*	9,5 %	1,5 %	8 %	4 %	2 %

*A korkezdvezmény-biztosítási járulék 25%-át a központi költségvetés átvállalja, ezért 9,75% fizetési kötelezettséget jelent a foglalkoztató számára.

** A 2010. január 10-éig megszerzett jövedelmek után a 2009. december 31-én hatályos rendelkezések szerinti járulékmértékeknek megfelelően kell a fizetési kötelezettséget teljesíteni.

A fizetendő járulékok megoszlása 2009. január 1-jétől:

2010. július

H	5	12	19	26	
K	6	13	20	27	
Sz	7	14	21	28	
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	

Adózási határidők

2010. júl. 20.

Személyes adónaptár

Hírvél-regisztráció

Adóanyagok listái

Köztartozásmentes adózók

Közösségi adószámok megerősítése

Nyomdai sorszámintervallumok

Szja 1+1%

Adóhiányosok, hátralékosok

Be nem jelentett

2. ábra www.apeh.hu Fizetendő járulékok 2010.²

A foglalkoztató a biztosított betegsége miatti keresőképtelensége, valamint kórházi ápolása időtartamára folyósított táppénz egyharmadát hozzájárulás formájában fizeti meg.

² Forrás: www.apeh.hu (2010.09.12.)

A *foglalkoztató* az általa foglalkoztatott biztosított részére a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonya alapján kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem után havonta társadalombiztosítási járulékot fizet.

A társadalombiztosítási járulékot havonta legalább a minimálbér kétszerese – részmunkaidő esetén ezen összeg arányos része – után köteles megfizetni. Ha a járulékalapot képező jövedelem nem éri el a minimálbér kétszeresét, a foglalkoztató az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásában – a tényleges járulékalapot képező jövedelem feltüntetésével – bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a járulékalapot képező jövedelem alapulvételével fizeti meg. Ha a biztosított járulékalapot képező jövedelme nem éri el a minimálbér kétszeresét, és a foglalkoztató nem él bejelentéssel, a biztosítottat terhelő járuléktöbbletet a foglalkoztató viseli.

A *foglalkoztatott* a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonya alapján kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelme után nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot fizet.

A foglalkoztatott nem fizet:

- nyugdíjjárulékot, valamint egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege, valamint a felszolgálási díj és a borra való után,
- egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot a jubileumi jutalom, a végkielégítés, az újrakezdési támogatás, a szabadságmegváltás jogcímen kifizetett juttatás, a határozott időtartamú jogviszony megszüntetése esetén a munka törvénykönyve alapján kifizetett összeg után, pénzbeli egészségbiztosítási járulékot a külön jogszabály szerinti prémium évek program, illetőleg a különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás után.

A foglalkoztatott a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a járulékalapot szolgáló jövedelme, legfeljebb azonban a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben az egy naptári napra meghatározott összeg naptári évre számított összege után fizeti meg (járulékfizetési felső határ, 2010-ben napi 20.420 Ft, évi 7.453.300 Ft).

A járulékfizetési felső határt évente január 1-jétől december 31-éig kell számítani. Ha a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony nem áll fenn a teljes naptári évben, akkor a járulékfizetési felső határt a jogviszony időtartamával arányosan kell megállapítani.

Amennyiben a foglalkoztató a biztosítottól több járulékot vont le az előírnál, a többletként jelentkező járulékot legkésőbb a biztosított kérését követő 15 napon belül vissza kell fizetni.

A járulék és a tagdíj megállapítása, bevallása, megfizetése

A foglalkoztató a biztosítottnak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott), járulékalapot képező jövedelem alapján köteles a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) megállapítani, és a biztosítottat terhelő járulékot levonni. A megállapított tárgyhavi járulékot (tagdíjat) a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be a 1008-as bevallási nyomtatványon, illetőleg fizeti meg az állami adóhatóságnak.

2. A társas vállalkozás és a társas vállalkozó járulékfizetése

A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után a foglalkoztató és a biztosított által fizetendő (a munkabérenél kifejtett) társadalombiztosítási járulékot a társas vállalkozó személyes közreműködésére tekintettel kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem, de havi átlagban legalább a társas vállalkozó tevékenységére jellemző kereset után fizeti meg. Ha a járulékalapot képező jövedelem nem éri el a tevékenységre jellemző keresetet, a foglalkoztató a tényleges járulékalapot képező jövedelem feltüntetésével bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a járulékalapot képező jövedelem, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg. Ha a járulékfizetési kötelezettség nem áll fenn egy teljes naptári hónapon át, egy naptári napra az előzőek számított összeg harmincad részét kell figyelembe venni.

A biztosított társas vállalkozó nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot fizet (a munkabérenél kifejtett mértékben).

A járulék és a tagdíj megállapítása, bevallása, megfizetése

A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után a tárgyhónapban kifizetett (juttatott), járulékalapot képező jövedelem alapján köteles a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) megállapítani, és a biztosítottat terhelő járulékot levonni. A megállapított tárgyhavi járulékot (tagdíjat) a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be a 1008-as bevallási nyomtatványon, illetőleg fizeti meg az állami adóhatóságnak.

3. Az egyéni vállalkozók járulékfizetése

A biztosított egyéni vállalkozó a foglalkoztató és a biztosított által fizetendő (a munkabérenél kifejtett) társadalombiztosítási járulékot az Szja tv. 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, de havi átlagban legalább a tevékenységre jellemző kereset után fizeti meg. Átalányadózó esetén az átalányban megállapított jövedelem, de havi átlagban legalább a tevékenységre jellemző kereset után kell a társadalombiztosítási járulékot megfizetni. Ha a vállalkozó kivét, illetve az átalányban megállapított jövedelem nem éri el a tevékenységre jellemző keresetet, az egyéni vállalkozó a tényleges járulékalapot képező jövedelem feltüntetésével bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a járulékalapot képező jövedelem, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg.

Az egyéni vállalkozó nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot fizet (a munkabérenél kifejtett mértékben).

Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot, valamint a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be a 1058-as bevallási nyomtatványon, illetőleg fizeti meg az állami adóhatóságnak.

AZ EGÉSZSÉGÜGYI HOZZÁJÁRULÁS

Az egészségügyi szolgáltatásokra a szolidaritási elv alapján jogosultak ellátásinak pénzügyi fedezetének biztosítására és az arányos közteherviselés elvének érvényesítése érdekében az Országgyűlés megalkotta az egészségügyi hozzájárulásról szóló az 1998. évi LXVI. törvényt.

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény két elemű, részben jövedelemarányos, részben tételes összegű. Az egészségügyi hozzájárulásból befolyó bevétel az Egészségbiztosítási Alapot illeti meg. Felhasználásának részletes szabályait külön törvény állapítja meg. A befizetett egészségügyi hozzájárulást az Egészségbiztosítási Alap javára az adóhatóság utalja át. Az egészségügyi hozzájárulás százalékosan meghatározott, adó jellegű fizetési kötelezettség.

Százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség terheli a munkáltatót, kifizetőt a belföldi magánszemélynek juttatott, illetve belföldi magánszemély által megszerzett jövedelem után.

A **kifizető**, – ha nem kifizetőtől származó jövedelemhez jutott a magánszemély, vagy a kifizető az adót nem köteles megállapítani –, a **jövedelmet szerző magánszemély 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet** a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerinti az

- az összevont adóalapba tartozó jövedelemnél: az adóelőleg számításánál figyelembe vett jövedelem, a vállalkozói kivét és a kivét-kiegészítés együttes összege (egyéni vállalkozónál), a személyes közreműködői díj és a személyes közreműködői díj-kiegészítés együttes összege (társas vállalkozás) után, ha fentiek nem érik el a tevékenységre jellemző kereset mértékét.
- A külön adózó jövedelmek közül: az Sza törvény szerinti természetbeni juttatások adóalapjaként meghatározott érték, a kamatkedvezményből származó jövedelem, az egyösszegű megváltások, a kisösszegű kifizetések után.
- Több társas vállalkozásban is személyesen közreműködő tag esetén járulékalapként annál a társas vállalkozásnál bevallott járulékalapot kell figyelembe venni, amelynél a személyes közreműködői díj-kiegészítést meg kell állapítani. Ez azt jelenti, hogy nem lehet összeszámítani a másik vállalkozásban, netalántán a vállalkozó más jogviszonyában, például a munkaviszonyában bevallott járulékalapot.

Jelentős változás a korábbi szabályozáshoz képest az, hogy a korábbi 11 százalékos mérték 27 százalékra emelkedett. Ezáltal a társadalombiztosítási járulék és az egészségügyi hozzájárulás mértéke azonossá vált, így 2010-től nincs különbség a kifizetők közterhe között aszerint, hogy biztosítási jogviszony keretében juttatnak jövedelmet vagy olyan jogviszony alapján, amelyben nem jön létre biztosítási jogviszony.

Százalékos egészségügyi hozzájárulást fizet a **magánszemély** az adóévben megszerzett alábbi jövedelmek után:

- vállalkozásból kivont jövedelem,
- értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem,
- 25 százalékos adóterhet viselő osztalék, vállalkozói osztalékalap,
- árfolyamnyereségből származó jövedelem,
- ingatlan bérbeadásból származó egymillió forintot meghaladó jövedelem esetében a teljes összeg után **14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet** mindaddig, míg a biztosítási jogviszonyában megfizetett természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, az ekho alapján megfizetett egészségügyi szolgáltatási járulék, valamint a fentiekben felsorolt jövedelmek után megfizetett százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás együttes összege a tárgyévben nem éri el a négyszázötvenezer forintot. 2010. január 1-én életbe lépett változás értelmében 7,5 millió forint az az összeghatár, mely esetében a 4+2 százalék megfizetése mellett már nem kell fizetni 14 százalékos egészségügyi hozzájárulást.

Az egyszerűsített vállalkozói törvény hatálya alá nem tartozó, a személyi jövedelemadó törvény szerinti **társas vállalkozás 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet** azon összeg után, amelyet a számvitelről szóló törvény szerint a vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tag részére osztalékként meg lehetett volna állapítani, ki lehetett volna fizetni, de legfeljebb a pozitív adózott eredmény tag részesedésével arányos része után. Az így megállapított egészségügyi hozzájárulás-alap nem lehet több mint, a meghatározott, tevékenységre jellemző kereset.

A társas vállalkozás és az egyéni vállalkozó fenti *kötelezettségéből levonhatja* a személyes közreműködés alapján kifizetett összegből, jövedelemből *az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetett részét*, az egyéni vállalkozó a kiegészítő tevékenységét folytató egyéni vállalkozó a vállalkozói kivét után, valamint az átalányadó után megfizetett egészségügyi szolgáltatási járulékot.

A **tételes költségelszámolást választó**, egyszerűsített bevallási nyilatkozatot benyújtó **őstermelő** százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulása a **bevétel 5 százalékának a 15 százaléka**.

A **fizető vendéglátó tevékenységet** folytató magánszemély által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a **tételes átalányadó 20 százaléka**, ha e tevékenységére tekintettel nem minősül egyéni vállalkozónak.

Közösségi rendelet hatálya alá tartozó (EU illetve EGT-tagállami biztosítottak, Svájcban biztosítottak is), másik tagállamban biztosított **személy jövedelme után nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni**. A mentességet a magánszemély az illetékes külföldi hatóság által kiadott, a másik tagállamban fennálló biztosítást tanúsító igazolással igazolja.

Mentes a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás fizetése alól az a jövedelem, természetbeni juttatás, adóköteles béren kívüli juttatás és járulék alapjául szolgáló azon összeg, amely után a fennálló biztosítási jogviszonyra tekintettel járulékfizetési kötelezettség keletkezik, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani vagy megfizetni.

Mentesül az egészségügyi hozzájárulási fizetési kötelezettség alól a személyes közreműködői díj-kiegészítés azon összege, amelynek megfelelő összeg után a megelőző adóév(ek)ben a 27 százalékos mértékű adó megfizetése megtörtént.

Nem fizet a magánszemély azon osztalék után, melynek megfelelő összege után a társas vállalkozás a megelőző adóév(ek)ben a 27 százalékos mértékű adót fizetett.

Nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni, ha az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagja az ekho törvény szerinti kötelezettséget teljesít.

Nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni a táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi segély, gyermeknevelési támogatás, gyermekgondozási díj, adóterhet nem viselő járandóság, önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély javára jóváírt támogatói adomány, szolgáltatás, iskolai szövetkezet tevékenységében kifejtett személyes közreműködésért kapott ellenszolgáltatás, valamint az Szja. törvény azon természetbeni juttatásai után, amelyek 25 százalékos adókulccsal adóznak.

A **bérbeadó**, ha az ingatlan bérbeadásból származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelmekre irányadó szabályokat alkalmazza, nem fizet egészségügyi hozzájárulást.

Az egészségügyi hozzájárulás bevallásának és megfizetésének szabályai:

- a kifizető a magánszemélyt terhelő százalékos egészségügyi hozzájárulást havonta állapítja meg, vallja be, vonja le és fizeti meg a jövedelem kifizetését követő hó 12. napjáig. A magánszemély legkésőbb a kifizetés napjáig nyilatkozik a kifizetőnek, hogy az ingatlan bérbeadásból származó jövedelme a naptári évben meghaladja-e az egymillió forintot.
- Kamatkedvezményből származó jövedelem esetén az egészségügyi hozzájárulást évente, az adóévet követő január 12-éig kell megfizetni. Ha a megszűnés év közben következik be, akkor a megszűnés napját követő hó 12-éig kell megfizetni az egészségügyi hozzájárulást.
- Az Szja törvény természetbeni juttatásaira vonatkozóan az egészségügyi hozzájárulás bevallására a kifizetőre vonatkozó bevallási szabályok az irányadóak, mely szerint havi, negyedéves, éves bevallási határidőre történik a bevallás az adófizetésével együtt. A különbözetenként fennálló összeget az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapításának hónapját követő hónap 12-éig kell bevallani és megfizetni.

- Az egyéni vállalkozónak az adóév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell megállapítania és a havi, negyedéves, éves bevallása keretében bevallani és megfizetnie az ehot. Az egyéni vállalkozó az osztalékalap és a kivét-kiegészítés összege után fizetendő ehot a tárgyévre vonatkozó bevallásában vallja be és a bevallási határidő lejártáig fizeti meg. A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadó bevallása keretében vallja be és a tárgyévet követő év január 12-éig fizeti meg. A naptári évtől eltérő üzleti évet alkalmazó az üzleti év kezdő napján hatályos rendelkezések szerint jár el.
- A magánszemély az egészségügyi hozzájárulást előleg és az adó megállapításakor fizeti meg. A tárgyévre vonatkozó bevallása keretében számol el az előlegekkel, a bevallásra ott kerül sor, a különbözetet megfizetni a túlfizetést visszaigényelni e bevallása keretében van lehetősége. Az adóelőleg megfizetésére nem kötelezett magánszemély a személyi jövedelemadó bevallása keretében vallja be és fizeti meg az egészségügyi hozzájárulást.
- Az a mezőgazdasági őstermelő, aki egyszerűsített bevallási nyilatkozat tételre jogosult, a munkáltatónak tett, bevallást helyettesítő nyilatkozatában köteles nyilatkozni az e tevékenységéből származó bevételéről is. A nyilatkozatnak megfelelően a munkáltató az egészségügyi hozzájárulást megállapítja, levonja és megfizeti.
- A társas vállalkozás a személyes közreműködői díj-kiegészítésről kiadott igazolás napját követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg az egészségügyi hozzájárulást.

A magánszemélyt terhelő nyilatkozattételi kötelezettség mindaddig fennáll, míg az egészségbiztosítási járulékot vagy a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a hozzájárulás-fizetés felső határig a magánszemély nem fizette meg. Ha a magánszemély úgy nyilatkozik, hogy az egészségügyi hozzájárulás összegének felső határát várhatóan eléri, és ez mégsem történik meg, az őt terhelő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást 6 százalékkal növelten kell a tárgyidőszaki bevallása keretében bevallani és megfizetni. Ugyanígy kell eljárni, ha a magánszemély nyilatkozatot nem tett, és kifizető a nyilatkozat hiányában egészségügyi hozzájárulást nem vont le.

Az egészségügyi hozzájárulás bevallására, megfizetésére, nyilvántartására, ellenőrzésére, a kötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapítására az Adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Az egészségügyi hozzájárulás adónak minősül, az adóhatósági feladatokat az állami adóhatóság látja el.

BETEGSZABADSÁG, TÁPPÉNZ ELSZÁMOLÁSÁNAK SZABÁLYAI

Betegszabadság évente legfeljebb 15 munkanapra vehető igénybe, amiért a munkabér 70 százalékának megfelelő távolléti díj jár a dolgozónak. Ez az összeg adó- és járulékköteles, és igénybevételéhez pedig szükséges a kezelőorvos, vagy a kórház igazolása. A távolléti díj kifizetése teljes mértékben a munkaadót terheli.

Amennyiben a betegség ennél hosszabbra nyúlik, a 15. nap után már **táppénz** jár a dolgozónak, aminek mértéke a folyamatos munkaviszony időtartamától függ. Kedvezőbbek a feltételek, ha a dolgozó folyamatos munkában töltött ideje eléri a két évet, ekkor ugyanis a táppénz alapja a jövedelem 60 százaléka (ez a változtatás előtt 70 százalék volt). A kifizetendő táppénz plafonjaként a minimálbér négyszerese vehető figyelembe, ami 2010-ben legfeljebb bruttó 9 800 forint/nap (havi bruttó 294 000 Ft) összeget jelenthet. Két évnél rövidebb, folyamatos munkaviszony esetében a táppénz nagysága már csupán a munkavállaló jövedelmének 50 százaléka lehet (ennek mértéke korábban 60 százalék volt). A táppénz egyharmada ekkor is a munkáltatókat terheli, míg kétharmadát a társadalombiztosítás fizeti.

A foglalkoztatásból kikerülő munkavállalók esetében gyakori táppénzigénylési forma a **passzív táppénz**, melyet a dolgozó a munkaviszony megszűnésekor vehet igénybe. Passzív táppénzként 2010-től a munkavállaló legfeljebb 30 naptári napot vehet igénybe, a korábbi 45 nap helyett. Ezzel együtt a szabályozás limitet húzott a passzív táppénz összegére is, melyet ez évtől a mindenkori minimálbér 150 százalékához kötött. Ennek alapján 2010-ben az igénybe vehető maximális összeg bruttó 3675 Ft/nap. A passzív táppénz után a munkáltatóknak továbbra sem kell fizetniük az egyharmadot, amit továbbra is a társadalombiztosítás finanszíroz.

Baleseti táppénz annak a munkavállalónak jár, aki munkaviszonya alatt – vagy annak megszűnését követő legkésőbb három napon belül –, üzemi baleset következtében keresőképtelenné válik. 2010 januárjától az üzemi baleset fogalma is módosult: míg korábban üzemi balesetnek csak a munkakörben vagy azzal összefüggésben szenvedett baleset számított, január óta ez kiegészült a munkába vagy onnan hazafelé menet közben szenvedett balesettel. A baleseti táppénz összege megegyezik a megelőző hónap egészségbiztosítási járulék-alapot jelentő jövedelmével, az úti balesethez kapcsolódó táppénz mértéke pedig a munkavállaló havi bérének 90 százalékát teszi ki.

NYENYI LAP

2010. január 1-jétől megszűnik a nyenyi adatszolgáltatás, ezért utoljára már csak 2009-ről kell teljesíteni, 2010. április 30-áig.

2010-ről csak akkor kell a nyugdíjbiztosító részére soron kívüli adatot szolgáltatni, ha a munkavállalót 2010-ben nyugdíjazták. 2010 után azonban már soron kívüli sem kell adatot szolgáltatni a nyugdíjbiztosító részére, mivel az a nyugdíjadatokat minden esetben a járulékbevalláshoz kapcsolódó adatszolgáltatásból kapja meg az állami adóhatóságtól.

A SZAKKÉPZÉSI HOZZÁJÁRULÁSRÓL ÉS A KÉPZÉS FEJLESZTÉSÉNEK TÁMOGATÁSÁRÓL

A nemzetgazdaság és a munkaerőpiac követelményeihez, a társadalmi folyamatokhoz és az információs társadalom igényeihez igazodó rugalmas és differenciált, a gazdaság dinamikus fejlődését segítő szakképzési rendszer fejlesztési forrásainak biztosítása céljából az Országgyűlés megalkotta a 2003. évi LXXXVI. törvényt, a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról.

A tananyagfejlesztés során a fentiekben hivatkozott törvény első részével ismerkedünk meg, amely a szakképzési hozzájárulási kötelezettség alapját, mértékét, teljesítésének lehetőségét, az adófizetésre kötelezettek körét szabályozza. A törvény második része a képzési rendszer fejlesztésének támogatását szabályozza, az azonban nem része a jelen tananyagoknak.

A törvény célja a szakképzés költségeihez történő hozzájárulás a hozzájárulásra kötelezettekétől. A szakképzési hozzájárulás fizetésére kötelezett a belföldön vállalkozási tevékenységet folytató, a külföldi székhelyű jogi személy, ha belföldön telephellyel, fióktelephellyel rendelkezik, a belföldi székhelyű gazdasági társaság, a szövetkezet, állami vállalat, célszervezetek (pl.:erdőbirtokossági társulat, ügyvédi iroda), egyéni vállalkozó, egyéni cég.

A szakképzési hozzájárulás alapja a hozzájárulásra kötelezettet terhelő társadalombiztosítási járulék alapja. Mértéke a társadalombiztosítási járulékalap 1,5 százaléka. Ezt az összeget a törvény bruttó kötelezettségként nevesíti, mivel az adóösszeg pénzügyi teljesítésének a csökkentésére különböző lehetőségei vannak a hozzájárulásra kötelezetteknek.

A számviteli törvény hatálya alá tartozók a szakképzési hozzájárulást az üzleti évre, az egyéb hozzájárulásra kötelezettek a naptári évre (tárgyév) állapítják meg. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó, hozzájárulásra kötelezett az üzleti év első napján hatályos jogszabály szerint állapítja meg a kötelezettségét, vallja be és fizeti meg az előleget és az adó összeget is.

1. A szakképzési hozzájárulás teljesíthető gyakorlati képzés keretében

- együttműködési megállapodás, tanulószződés alapján szakközépiskolai és szakiskolai tanuló gyakorlati képzésének megszervezésével,
- gyakorlati képzésnek e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott módon történő megszervezésével, amennyiben a gyakorlati képzésre a felsőoktatási intézmény és a gyakorlati képzésben közreműködő és a hozzájárulásra kötelezett együttműködési megállapodást köt,
- gyakorlati képzésnek hallgatói szerződés alapján történő megszervezésével.

A szakképzési hozzájárulást gyakorlati képzéssel teljesítő bruttó kötelezettségét, legfeljebb annak mértékéig csökkentheti az alábbiakkal:

- a tárgyévben elszámolt kiadások, költségek összegével,

- a csoportos gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz beszerzésével, bérleti díjjal, felújítással, pótlással, illetőleg a bővítésre fordított összeg 50 százalékával, a tárgyi eszköz karbantartására fordított összeggel, valamint ezen eszközök működését biztosító szoftverek beszerzésével, csökkentve a Munkarőpiaci Alap képzési részéből folyósított támogatás értékével,
- a szakmai alapképzés céljait szolgáló tanműhely bérleti, munkavédelmi, tűzbiztonsági és közüzemi szolgáltatási díjára a tanulók létszáma a tanműhely adottságaihoz viszonyított arányos költség összegével,
- a tanulószerveződés, illetve felsőfokú szakképzésben hallgatói szerveződés alapján foglalkoztatott tanuló, illetve hallgató gyakorlati képzése során felhasznált anyagköltséggel tanulónként évenként legfeljebb a minimálbér 20 százalékának megfelelő összeggel. Azokban a szakképzésekben, amelyekben nehezen biztosítható a szakképzett munkaerő, legfeljebb a minimálbér 40 százalékának megfelelő összegben felhasznált anyagköltség összegével.

A gyakorlati képzés szervezésével teljesített szakképzési hozzájárulási kötelezettség esetében a képzés teljes költségének az elszámolására lehetőség van, tehát a bruttó kötelezettség mértékéig, illetve azt meghaladóan is. A bruttó kötelezettségét meghaladóan felmerült bevallott költségeket a hozzájárulásra kötelezett visszaigényelheti.

A szakképzési hozzájárulás gyakorlati képzéssel történő teljesítésének költsége mellett a hozzájárulásra kötelezettnek van még fennmaradó kötelezettsége, lehetősége van a saját munkavállalóinak a képzésre is. Ez esetben munkavállalóival felnőttképzési szerveződést, tanulmányi szerveződést köt, és a tanulmányok folytatására történő munkáltatói kötelezés alapján megszervezett képzés külön jogszabályban meghatározott költségeinek elszámolásával teljesítheti. Az így elszámolt költségek összege mikro- és kisvállalkozások esetében a bruttó kötelezettség 60 százalékát, egyéb szervezetek esetében a 33 százalékát nem haladhatja meg.

A hozzájárulásra kötelezettnek, ha a csökkentő tételek elszámolása után is marad még kötelezettsége, a fennmaradó kötelezettséget, de legfeljebb a bruttó kötelezettség 20 százalékát, a Munkaerő-piaci Alap kincstárnál vezetett számlájára történő utalással teljesítheti.

A hozzájárulásra kötelezett fejlesztési támogatással is teljesítheti kötelezettségét. Ennek keretében az integrált szakképző központ részét képező iskolai rendszerű szakképzést folytató intézményben, a speciális szakiskolában és készségfejlesztő speciális szakiskolában, felsőoktatási intézményben a gyakorlati oktatás és gyakorlati képzés tárgyi feltételeinek fejlesztését tárgyi eszköz beszerzés nyújtásával teljesítheti. A fejlesztési támogatást a hozzájárulásra kötelezett csak meghatározott szakképzés-szervezési társaságnak adhatja át, ha a térségi integrált szakképző központ keretei között működő szakképzési feladatot ellátó intézményekben, az oktatásban részt vevő iskolai tanulók száma átlagban legalább 1500 fő. A fejlesztési támogatás összege a bruttó kötelezettség 60 százalékának mértékig vehető figyelembe. Felsőoktatási intézménynek nyújtott támogatás esetében a bruttó kötelezettség 30 százaléka lehet. A gyakorlati képzést szolgáló tárgyi eszköz működtetési költségeinek finanszírozására a fejlesztési támogatásnak legfeljebb 15 százaléka használható fel. Tananyag- és taneszköz fejlesztésre, a szakmai elméleti és gyakorlati tantárgyakat oktató tanárok, szakoktatók és gyakorlati oktatók akkreditált továbbképzéséhez a fejlesztési támogatás 5 százaléka használható fel.

A gyakorlati képzésnek több hozzájárulásra kötelezett által közösen működtetett, közös tulajdonban lévő, közösen bérelt gyakorlati képzési célú létesítményben számla alapján a saját tanuló arányában csökkentheti a bruttó kötelezettségét.

Gyakorlati képzés megszervezésének kell tekinteni azt is, ha a hozzájárulásra kötelezett egy másik gyakorlati képzéssel teljesítő számára költségeihez, kiadásihoz hozzájárulást ad.

Mindezen lehetőséget kimerítve, ha a hozzájárulásra kötelezettnek van még fennmaradó kötelezettsége, azt a Munkaerő-piaci Alap kincstárnál vezetett számlájára kell befizetnie.

A szakképzési hozzájárulást gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő hozzájárulásra kötelezettnek bejelentési kötelezettsége van az állami szakképzési és felnőttképzési intézettel szemben. Bevallási és elszámolási kötelezettségét is az állami szakképzési és felnőttképzési intézettel szemben teljesíti. Az adóhatósággal szemben nem keletkezik bevallási és bejelentési kötelezettsége, de a kötelezettség teljesítését az állami adóhatóság az Adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint ellenőrzi.

A szakképzési hozzájárulás, nyilvántartás, beszedését, ellenőrzését, a pénzügyi garanciák érvényesítését, az alaprész kezelését az állami és szakképzési és felnőttképzési intézet végzi. A feltárt szabálytalanságokról az állami szakképzési és felnőttképzési intézet a dokumentumok csatolásával negyedévente tájékoztatja az adóhatóságot. Ha a hozzájárulásra kötelezett utólagos ellenőrzéssel feltárja, hogy éves elszámolását, visszaigénylését helytelenül állapította meg, akkor a különbözetet közvetlenül a Munkaerő-piaci Alap számlájára kell befizetnie, illetőleg onnan igényelhet vissza.

Bevallási kötelezettség

A hozzájárulásra kötelezett éves bevallási és elszámolási kötelezettségének az állami szakképzési és felnőttképzési intézet honlapján közzétett "éves bevallás" nyomtatvány kitöltésével és a tárgyévét követő második hónap 25. napjáig történő megküldésével a kötelezettség egyidejű megfizetésével tesz eleget. A bevalláshoz csatolni kell a gyakorlati képzés telephelye szerint illetékes területi gazdasági kamara által érvényes tanúsítvány 60 napnál nem régebben kiállított másolatát.

A bevallás elszámolásának helyességét, a benyújtástól számított 30 napon belül az állami szakképzési és felnőttképzési intézet megvizsgálja, a számítási hibáról, elírásról és a javítás tényéről, a javítástól számított 15 napon belül értesíti a hozzájárulásra kötelezettet. Ha a javítással a hozzájárulásra kötelezett nem ért egyet, akkor 15 napon belül egyeztetést kezdeményezhet. Ha a javítás a hozzájárulásra kötelezett közreműködése nélkül nem végezhető el, legfeljebb 30 napos határidő kitűzésével hiánypótlásra, javításra, kiegészítésre szólítja fel az állami szakképzési és felnőttképzési intézet. Ha a hozzájárulásra kötelezett a felszólításnak nem tesz eleget az állami szakképzési és felnőttképzési intézet törli a nyilvántartásból és egyidejűleg értesíti az állami adóhatóságot. Ekkor a hozzájárulásra kötelezettnek az elmulasztott évre, évekre vonatkozó bevallását az állami adóhatósághoz kell benyújtania, a pénzügyi kötelezettségét is oda kell teljesítenie.

Önellenőrzéssel a hozzájárulás alapját, a kötelezettséget, az elszámolható költségeket és kiadásokat, a befizetési és visszaigénylési kötelezettség összegét a bevallási kötelezettség eredeti időszakában hatályos szabályok szerint az adó-megállapításhoz való jog elévülési idején belül lehet helyesbíteni. Az állami szakképzési és felnőttképzési intézet honlapján az önellenőrzéssel érintett év "éves bevallás" nyomtatványát tölti ki a kötelezett és nyújtja be az önellenőrzés időpontját követő 15 napon belül. A nyomtatványon az önellenőrzés tényét, időpontját és esedékességét is fel kell tüntetni.

A rendezendő különbözetet az önellenőrzött év eredeti bevallás benyújtási határidejének időpontjától az önellenőrzés időpontjáig számított, kamattal növelt összegben kell befizetnie a Munkaerő-piaci Alap kincstárnál vezetett számlájára. A kamat napi mértéke a mindenkori jegybanki alapkamat 365-öd része. Az önellenőrzést a feltárás időpontjában nyilvántartásba kell venni. A nyilvántartásból ki kell tűnnie az eredeti bevallási kötelezettség és a helyesbítés időpontjának, a helyesbített szakképzési hozzájárulás alapjának és összegének. A nyilvántartásnak minden esetben a helyesbítés szöveges indoklást is tartalmaznia kell.

Az állami szakképzési és felnőttképzési intézet a benyújtott bevallás és hozzájárulási kötelezettség tekintetében **ellenőrzést, vizsgálatot tarthat**, okiratokat és más dokumentációt kérhet, azokról másolatot, kivonatot készíthet, az adott intézmény, szervezet bármely dolgozójától szóban vagy írásban felvilágosítást kérhet.

Az ellenőrzés megállapításairól és a szükséges intézkedésekről az ellenőrzés alá vont által is aláírt jegyzőkönyvet készít. Az ellenőrzés alá vontnak joga van az ellenőrzés során keletkezett iratokba betekinteni, a megállapításokkal kapcsolatban felvilágosítást kérni, a jegyzőkönyvre észrevételt tenni az átadás, kézbesítést követő 15 napon belül.

A hozzájárulás fizetésre kötelezettet 50–100 ezer forintig terjedő eljárásbírság–fizetési kötelezettség terheli, ha az ellenőrzést szándékosan megghiúsította, a dokumentumokat a felhívásra nem bocsátotta a rendelkezésre, nyilvántartási kötelezettségét nem teljesítette.

2. A szakképzési hozzájárulás teljesítésének másik formája, amikor a hozzájárulásra kötelezett nem gyakorlati képzés keretében teljesít, hanem bruttó kötelezettségét az állami adóhatóságnál vezetett számlára fizet be.

A hozzájárulás fizetésére kötelezetteknek lehetősége van a bruttó kötelezettségét, annak 60 százalékos mértékéig az alábbiakkal csökkenteni:

- A térségi integrált szakképző központ részét képező iskolai rendszerű szakképzést folytató intézményben, ha a térségi integrált szakképző központ kereti között működő szakképzési feladatot ellátó intézmény vagy intézmények nappali rendszerű iskolai oktatásban részt vevő szakképző iskolai tanulóinak létszáma legalább 1500 fő. Speciális szakiskolában és készségfejlesztő speciális szakiskolában folytatott gyakorlati oktatás és gyakorlati képzés, valamint a felsőoktatási intézményben a gyakorlati képzés tárgyi feltételeinek a fejlesztését közvetlenül szolgáló fejlesztési támogatás összegével. Ennek maximális mértéke a bruttó kötelezettség 60 százaléka lehet. A felsőoktatási intézmény számára nyújtott fejlesztési támogatás a bruttó kötelezettség legfeljebb 30 százaléka lehet. Ebben az esetben a fejlesztési támogatást a hozzájárulás fizetésére kötelezett gyakorlati képzés támogatására adhatja át.
- A hozzájárulásra kötelezett a saját munkavállalói számára felnőttképzési szerződés, tanulmányi szerződés, vagy a tanulmányok folytatására történő munkáltatói kötelezés alapján megszervezett képzés külön jogszabályban meghatározott költségeivel, a mikro- és kisvállalkozások esetében a bruttó kötelezettség 60 százaléka, egyéb hozzájárulásra kötelezettekénél a bruttó kötelezettség 33 százaléka mértékéig.
- Fejlesztési támogatásként a gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz is átadható. A fejlesztésként átadott tárgyi eszköz nem haladhatja meg a bruttó kötelezettség 60 százalékát, az átadás jogszabályi kötelezettségen alapuló eszközátadásnak minősül. Ebben az esetben a tárgyi eszköz könyv szerinti értékét lehet csökkentő tételként figyelembe venni.

Abban az esetben, ha fentiekben felsorolt kötelezettség csökkentő tételek összege – a két kötelezettség csökkentő tétel együttesen nem haladhatja meg a bruttó kötelezettség 60 százalékát– nem éri el a szakképzési hozzájárulási kötelezettség 60 százalékát, akkor ennek különbözetével növelt 40 százalékot kell befizetni az állami adóhatóságnál vezetett szakképzési hozzájárulás számlára.

Az állami adóhatóság a befizetett szakképzési hozzájárulást megállapodás alapján utalja át a Munkaerő-piaci Alap kincstárnál vezetett számlájára.

Az adó bevallása: a szakképzési hozzájárulás alapját, az éves bruttó kötelezettséget, a kötelezettséget csökkentő tételek éves összegét és a különbözetként mutatkozó éves nettó kötelezettséget a hozzájárulás fizetésre kötelezett, az adóévet követő év második hónap 25. napjáig vallja be az adóhatósághoz. Az első félévre vonatkozó előleget figyelemmel a kötelezettség csökkentő tételekre – abban az esetben, ha a kifizetésük a tárgyfélv utolsó napjáig megtörtént –, a tárgyév hetedik hónapja 20. napjáig vallja be és fizeti meg.

A befizetett előleg és az éves nettó kötelezettség különbözetét a tárgyévet követő év második hónapja 25. napjáig kell befizetni, a többlet befizetést visszaigényelni.

A kettős könyvvitelt vezető gazdálkodó a fizetendő szakképzési hozzájárulás alapjának változása esetén – ha az, az üzleti évet követő év ötödik hónap utolsó napjáig következett be –, a szakképzési hozzájárulás különbözetét az üzleti évet követő év ötödik hónap utolsó napjáig vallja be és fizeti meg.

A fejlesztési hozzájárulási kötelezettség teljesítésének módját a törvény keretein belül a hozzájárulásra kötelezett választja meg. A fejlesztési támogatás nyújtásának a tárgyév utolsó napjáig lehet eleget tenni. A szakképzési hozzájárulásnak e törvényben nem szabályozott kérdéseiben az Adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

A 10T1041 BEJELENTŐ ÉS VÁLTOZÁSBEJELENTŐ LAP

A bejelentő lap kizárólag az APEH internetes honlapjáról tölthető le, az adóhivatal felé benyújtható személyesen, postai úton, elektronikus úton, vagy meghatalmazott útján.

A **bejelentést** a biztosítás kezdetére vonatkozóan a biztosítási jogviszony első napját megelőzően, de legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskeresési támogatás esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő 10 napon belül, illetőleg ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon kell teljesíteni.

A **jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését** 8 napon belül kell bejelenteni az adóhivatal felé.

A bejelentett adatokban bekövetkezett változásról a változást követő 15 napon belül kell értesíteni az adóhatóságot.

Az adatlap Főlapjának értelemszerű kitöltése után a 13. pótlapot vagy a 15. pótlapot kell kitölteni.

A 13. pótlapot akkor kell kitöltenie, ha új biztosítási jogviszonyt kíván bejelenteni, vagy a már korábban létrejött és bejelentett jogviszonyban következik be változás, vagy valamelyik korábbi bejelentés téves adatot tartalmazott, vagy ha bejelentett jogviszony valójában nem jött létre.

Annyi pótlapot kell kitöltenie, ahány biztosítási jogviszonyt jelent be, vagy amennyiben változás történt.

A 13. pótlapot kell kitöltenie akkor is, ha a foglalkoztató személyében bekövetkezett változás jogutódlás miatt történik. Ebben az esetben a 15. pótlap kitöltése is kötelező. A 15. pótlapon minden bejelentéskor meg kell adni a munkáltató, kifizető közvetlen jogelődjének nevét és adószámát.

ÁTVEZETÉSI KÉRELEM 1017-ES NYOMTATVÁNY

Az APEH-számlákra történt túlfizetésről célszerű minél hamarabb rendelkezni, mivel pénzünk az állami adóhatóságnál nem kamatozik. Az APEH önhatalmúlag nem utalhat vissza túlfizetést, és nem könyvelhet át tételeket az egyes adónemszámlák között, ezért az adózóknak maguknak kell rendelkezniük túlfizetéseik sorsáról. Ilyen ügyben minden esetben írásos kérelmet kell készíteniük, melyet az APEH 17-es számú formanyomtatványán tehetnek meg. A nyomtatvány 2010-ben a 1017-es sorszámot viseli.

A nyomtatvány legegyszerűbben és legolcsóbban az APEH honlapjáról szerezhető be, de megvásárolható a nyomtatványokat forgalmazó boltokban is. Az elektronikus nyomtatványt az Általános Nyomtatványkitöltő (ÁNYK) programmal lehet kitölteni, melyet szintén az APEH honlapjáról tölthetünk le. A kitöltött nyomtatványt elküldhetjük elektronikusan az Ügyfélkapun keresztül, vagy kinyomtatva juttathatjuk el az ügyben illetékes elsőfokú adóhatósághoz.

Hogyan töltsük ki a 17-es nyomtatványt?

A nyomtatvány két oldalas, oldalanként két példányos, "A"- "G" blokkokba csoportosítva szerepelnek rajta a különböző típusú információk számára kihagyott helyek. Az APEH a nyomtatvány első példányát fogadja el az adózóktól kizárólag eredeti formában. A másodpéldányt pedig tanácsos az elévülési időn belül megőrizni.

Az első lapon lévő "A" blokkot az adóhatóság tölti ki. Az adózóknak először a "B" blokkba kell írniuk, ebben a blokkban kell feltüntetniük az azonosításukra szolgáló adataikat. Itt kell megadni gazdálkodó szervezetek esetében az adószámot, magánszemélyek esetében pedig a 11 jegyű adóazonosító jelet. Az adószámot valamennyi adószámmal rendelkező magánszemélynek, illetve egyéni vállalkozónak kötelező feltüntetnie, ha tevékenysége megszüntetésére még nem került sor. A tevékenység megszüntetése után a megfelelő rovatba az adóazonosító jelet kell bejegyezni.

"Az adóhatóság által hibásnak minősített nyomtatvány vonalkódja" elnevezésű kódkocka kitöltése csak abban az esetben kötelező, ha az adózó a nyomtatványt elektronikus úton nyújtotta be, és az adóhatóság a benyújtott nyomtatvány vonatkozásában hiánypótlásra szólította fel az adózót. A név és levelezési cím minden esetben kötelezően kitöltendő. "Az ügyintéző, adózó telefonszáma, neve" rovatok kitöltése nem kötelező, ugyanakkor megkönnyítheti az adóhatóság és a kérelmet benyújtó adózó közötti kapcsolattartást.

A "C" blokk kitöltése értelemszerűen csak abban az esetben kötelező, ha a nyomtatvány benyújtására jogosult adózó nevében törvényes képviselője, pénzügyi képviselője, illetőleg meghatalmazottja jár el.

A "D" és "E" blokkokat kizárólag abban az esetben kell kitölteni, ha az adózó vissza szeretné igényelni túlfizetése egy részét vagy egészét. Kizárólagosan átvezetési kérelemnél a két blokk üresen hagyható.

Visszaigénylés esetén a kiutalás vagy belföldi bankszámlára kérhető, vagy postai cím megadásával postai utalást lehet kérni. Belföldi postai utalási címre kért kiutalás esetén az összeg utalását az adózó belföldi levelezési címére, vagy belföldi állandó lakóhelyére (székhelyére) kérheti. Kivételes esetben feltüntethető ettől eltérő postai cím is, de ebben az esetben az adózónak kell a postánál intézkednie, hogy az összeg részére kézbesítésre kerüljön. A kiutalást postafiókcímre is kérhető, de az utalás ebben az esetben is kizárólag az adózó nevére történhet.

Az "E" blokkot csak a magyarországi adózók azon kisebbsége használhatja, akik belföldi számlanyitásra nem kötelezettek. Az "F" blokkot pedig természetesen mindenkinek és minden esetben ki kell tölteni. A nem az ügyfélkapun keresztül beküldött nyomtatványok esetén a nyomtatvány aláírásáról sem szabad elfeledkezni.

A második oldalon (a 01-es lapon) található a nyomtatvány lényegi eleme. A fejléc kitöltése után adhatjuk meg azokat az információkat, amelyek elengedhetetlenek a túlfizetésben érintett összeg kiutalásához vagy átvezetéséhez. Kiutalás kezdeményezése esetén az (a), (b), (c) valamint a (g) oszlopok, átvezetés kezdeményezése esetén az (a), (b), (c), (d), (e) valamint (f) oszlopok kitöltése kötelező. Egy sorban csak egy adónemről egy adónemre teljesíthető átvezetés vagy az adott adónemről kiutalás. Egy sorban nem lehet egyszerre kiutalást és átvezetést is kezdeményezni, ehhez két külön sort kell kitölteni. A nyomtatványon szereplő valamennyi összeget forintban kell megadni!

A nyomtatvány kitöltéséhez szükséges adónemkódok az APEH honlapján elérhető tájékoztatójából tudhatók meg.

A kiutalást és az átvezetést az adóhatóság a nyomtatvány beérkezésétől számított 30 napon belül teljesíti. Amennyiben a terhelendő adónem oldalán általános forgalmi adó adónem, az ahhoz tartozó terhelendő összeg rovatban pedig 500.000 Ft–ot meghaladó összeg szerepel, akkor az adóhatóság a kiutalást a nyomtatvány beérkezésétől számított 45 napon belül teljesíti.

AZ ADÓKÖTELEZETTSÉG RENDEZÉSE

Az adót az köteles megfizetni, akit arra jogszabály kötelez. A levont adót, adóelőleget annak kell megfizetnie, aki azt levonta. A beszedett adót az adóbeszedésre kötelezett fizeti meg. Az adót az Adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII törvény 2. számú mellékletében, vagy törvényben előírt időpontban, az adóhatóság által megállapított adót a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül kell megfizetni. Tananyagunkban szereplő adók és járulékok befizetési határidejét témánként már tárgyaltuk, ezért most újra részletesen nem ismertetjük.

Az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adózó belföldi fizetési számláját az azt vezető pénzforgalmi szolgáltató megterhelte, fizetési számlával nem rendelkező adózó esetén pedig az a nap, amikor az adót a pénzforgalmi szolgáltató vagy az adóhatóság pénztárába befizették, illetve postára adták. Minden más esetben az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adóhatóság számlájára a befizetést jóváírták.

A fizetési kötelezettséget a pénzforgalmi számlával rendelkező adózónak belföldi pénzforgalmi számlájáról átutalással, pénzforgalmi számlával nem rendelkező adózónak belföldi fizetési számlájáról történő átutalással vagy készpénz-átutalási megbízással kell teljesítenie. Az adózó az állami adóhatósághoz teljesítendő fizetési kötelezettségét a külön jogszabályban meghatározottak szerint készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel is teljesítheti.

Az adóhatóság által nyilvántartott adót az adózónak adónként, a megfelelő adószámlára kell megfizetnie, illetve a költségvetési támogatást támogatásonként, a megfelelő számláról kell visszaigényelnie. A bírságot, a pótlékot és a költséget külön számlára kell megfizetni.

Az adóhatóság az adózó adókötelezettségét és a költségvetési támogatási igényét, valamint az arra teljesített befizetést és kiutalást az adózó adószámláján tartja nyilván. Az adózó kötelezettségeit a bevallás, az adóhatóság vagy más hatóság határozata, a befizetéseket és a kiutalásokat a pénzügyintézet, illetve a posta bizonylatai alapján kell nyilvántartani. Az adóhatóság a kötelezettségeket, valamint a befizetéseket és a kiutalásokat az adószámlán adónként mutatja ki.

Ha az adóhatóságnál az adó tartozást az adózó csak részben egyenlíti ki, az adónkénti befizetést az esedékesség sorrendjében, ha az adó tartozást az adóhatóság hajtja be, a végrehajtott összeget az adók esedékességének sorrendjében, azonos esedékességű adóknál a tartozás arányában kell elszámolni.

Ha az adózó vagy az adó megfizetésére kötelezett személy az adott adóra adó tartozásánál nagyobb összeget fizetett be az adóhatósághoz, az adóhatóság a túlfizetés összegét az adózó kérelmére az általa nyilvántartott más adó tartozásra számolja el.

Ha az adózónak adótartozása nincs, rendelkezhet a fennmaradó összeg visszafizetéséről. Rendelkezés hiányában az adóhatóság a túlfizetést a később esedékes adó kiegyenlítésére számolja el. Az adóhatóság a fennmaradó összeget csak akkor térítheti vissza, ha a befizetőnek nincs általa nyilvántartott, adók módjára behajtható tartozása.

Ha az adószámla 1000 forintot meghaladó összegű tartozást vagy túlfizetést mutat, az adóhatóság az adózó adószámlájának egyenlegéről és a tartozásai után felszámított késedelmi pótlékról az adózók részére október 31-ig értesítést ad ki. Az állami adóhatóság az adózó adószámlájának egyenlegéről és a tartozásai után felszámított késedelmi pótlékról nem értesíti azt az adózót, aki bevallás benyújtására, illetőleg adatszolgáltatás teljesítésére elektronikus úton kötelezett, vagy önkéntesen elektronikusan nyújtotta be a bevallását.

TANULÁSIRÁNYÍTÓ

1. A személyi jövedelemadó törvény megismerése után válaszoljon az alábbi kérdésekre. Az adott válaszokat kérem, írja be a megadott helyre!

A/ Írja le az adókötelezettség fogalmát!

B/ Írja le jövedelem fogalmát!

C/ Sorolja fel az önálló tevékenységből származó jövedelem fajtáit!

---

2. Az interneten a www.apeh.hu honlapon keresse meg a vállalkozás működéséhez szükséges jogszabályokat, és töltsse le számítógépére a szükséges adóbevallásokat.

3. Ha egy társaság vezetőjeként munkavállaló felvételét határozza el, gondolja át a következőket:

- mely jogszabályokat kell ismerni alkalmazott foglalkoztatása esetén, ezekről hol tájékozódhat,
- mennyibe kerül a társaságnak egy alkalmazott,
- mekkora legyen a munkavállaló jövedelme,
- milyen nyilvántartásokat, bevallásokat kell vezetni, benyújtani,
- milyen nyilatkozatokat kell beszerezni a munkavállalótól.

Megoldás

1.

A/ Az *adókötelezettség* a bejelentésre, a nyilatkozattételre, az adóalap- és adó-megállapításra, a bevallásra, az adóelőleg- és adófizetésre, az adólevonásra, a nyilvántartás-vezetésre, a bizonylat-kiállításra, az adatszolgáltatásra, az iratok megőrzésére vonatkozóan a bevételt szerző magánszemély és az adóztatásban közreműködő kifizető számára a személyi jövedelemadó és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint előírt tennivalók összessége.

B/ *Jövedelem* a magánszemély által más személytől megszerzett adóköteles bevétel egésze, vagy a bevételnek a személyi jövedelemadó törvény szerint tételesen igazolt, igazolás nélkül elismert, általában meghatározott költségekkel csökkentett része, vagy a bevétel meghatározott hányada.

C/ Önálló tevékenységből származó jövedelem különösen

- a megbízási jogviszony alapján végzett tevékenységből származó jövedelem, a felhasználói szerződés alapján megszerzett jövedelem,
- a választott könyvvizsgálói tevékenységből származó jövedelem, az európai parlamenti, az országgyűlési, a helyi önkormányzati
- a képviselői tevékenységgel összefüggésben kapott jövedelem,
- az egyéni vállalkozó vállalkozói kivéteiből és a vállalkozói kivét kiegészítésből származó jövedelme,
- az átalányadózást választó egyéni vállalkozó átalányban megállapított jövedelme,
- a mezőgazdasági őstermelő jövedelme, beleértve a kistermelői bevételből átalányban megállapított jövedelmet is,
- az ingó vagyontárgy és a termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó jövedelem, utóbbi abban az esetben, ha a magánszemély nem a különadózást választja,
- ingó vagyontárgyak üzletszerű értékesítéséből származó jövedelem.

ÖNELLENŐRZŐ FELADATOK

1. feladat

Milyen feltételek fennállása esetén lehet a vállalkozói személyi jövedelemadó számításánál a 10 %-os adókulcsot alkalmazni? Külön térjen ki a 2010. június 30-ig és a július 1-től érvényes szabályokra!

MUNKANYAG

2. feladat

Számolja ki, hogy a munkaviszonyban foglalkoztatott dolgozójának mennyi a nettó jövedelme, és mennyibe kerül a foglalkoztatása! A bérjövedelem havi 200.000 Ft.

---

3. feladat

Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékot, valamint a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) mikor köteles bevallani és megfizetni? Ezt melyik bevallási nyomtatványon teheti meg?

ALKALMAZOTTAKKAL ÉS VÁLLALKOZÓVAL KAPCSOLATOS ISMERETEK, BEVALLÁSOK, BEJELENTÉSEK

---

4. feladat

Hány nap betegszabadság jár a munkavállalónak, és munkabérének hány százalékát kell részére kifizetni? Ezen összeg után kell-e adót és járulékot fizetni?

---

5. feladat

Milyen esetekben és hány napon belül kell benyújtania a 10T1041 számú nyomtatványt?

---

6. feladat

Az adózóknak milyen módon kell teljesíteniük adófizetési kötelezettségüket?

MEGOLDÁSOK

1. feladat

Az adó mértéke a vállalkozói adóalap 50 millió forintot meg nem haladó összegéig 10 százalék, ha a következő feltételek teljesülnek (2010. június 30-ig):

- a) nem vesz igénybe az adóévben adókedvezményt
- b) az adóévben legalább egy fő a foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma,
- c) a vállalkozói adóalapja az adóévben és az azt megelőző adóévben legalább a jövedelem-(nyereség-) minimum összegével egyezik meg,
- d) az államháztartásról szóló törvényben meghatározott, a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének való megfelelés hiányát az adóévben és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság, vagy az egyenlő bánásmód követelményeinek ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti bírságot,
- e) az adóévben legalább az adóév első napján érvényes minimálbér kétszeresének adóévre évesített összege és a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma szorzatának megfelelő összegre vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

2010. július 1-től, a 250 millió forintot meg nem haladó rész után a 10 százalék adókulcs feltétel nélkül alkalmazható, további rész után pedig az adó mértéke 19 százalék.

2. feladat

Adóalap	Adókulcs
0-5.000.000	17 %
5.000.001 -	32 %

Munkaviszonyból származó nettó jövedelem havi 200.000 Ft, éves jövedelem 2.400.000 Ft.

- Szuper bruttó: $2.400.000 \cdot 1,27 = 3.048.000$ Ft
- Számított adó: $3.048.000 \cdot 0,17 = 518.160$ Ft
- Adójóváírás: $12 \cdot 15.100 = 181.200$ Ft
- Fizetendő adó: $518.160 - 181.200 = 336.960$ Ft
- Havi adóelőleg: $336.960 / 12 = 28.080$ Ft/hó

Munkavállalót terhelő levonások:

- Személyi jövedelemadó: 28.080 Ft
- Nyugdíjbiztosítás: $200.000 \cdot 9,5 \% (8+1,5) = 19.000$ Ft

- Munkaerőpiaci járulék: $200.000 \cdot 1,5\% = 3.000$ Ft
- Egészségbiztosítási járulék: $200.000 \cdot 6\% (4+2) = 12.000$ Ft
- Munkavállalót terhelő levonások összesen: **62.080 Ft**

A munkavállaló havi nettó jövedelme: **137.920 Ft**

A munkáltatót terhelő járulékok:

- Nyugdíjbiztosítás $200.000 \cdot 24\% = 48.000$ Ft
- Egészségbiztosítás: $200.000 \cdot 2\% (1,5+0,5) = 4.000$ Ft
- Munkaerőpiaci járulék: $200.000 \cdot 1\% = 2.000$ Ft
- Szakképzési hozzájárulás: $200.000 \cdot 1,5\% = 3.000$ Ft
- Munkáltatót terhelő járulékok összesen: **57.000 Ft**

Egy munkavállaló az adott hónapban **257.000 Ft-ba** került a munkáltatónak.

3. feladat

Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékot, valamint a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be a 1058-as bevallási nyomtatványon, illetőleg fizeti meg az állami adóhatóságnak.

4. feladat

Betegszabadság évente legfeljebb 15 munkanapra vehető igénybe, amiért a munkabér 70 százalékának megfelelő távolléti díj jár a dolgozónak. Ez az összeg adó- és járulékköteles, és igénybevételéhez pedig szükséges a kezelőorvos, vagy a kórház igazolása. A távolléti díj kifizetése teljes mértékben a munkaadót terheli.

5. feladat

A bejelentést a biztosítás kezdetére vonatkozóan a biztosítási jogviszony első napját megelőzően, de legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskeresési támogatás esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő 10 napon belül, illetőleg ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon kell teljesíteni.

A jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését 8 napon belül kell bejelenteni az adóhivatal felé.

A bejelentett adatokban bekövetkezett változásról a változást követő 15 napon belül kell értesíteni az adóhatóságot.

6. feladat

A fizetési kötelezettséget a pénzforgalmi számlával rendelkező adózónak belföldi pénzforgalmi számlájáról átutalással, pénzforgalmi számlával nem rendelkező adózónak belföldi fizetési számlájáról történő átutalással vagy készpénz-átutalási megbízással kell teljesítenie. Az adózó az állami adóhatósághoz teljesítendő fizetési kötelezettségét a külön jogszabályban meghatározottak szerint készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel is teljesítheti.

7. feladat

Foglalkoztató:

- bármely jogi és természetes személy, egyéni vállalkozó, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, egyéb szervezet, költségvetés alapján gazdálkodó szerv, bármely személyi egyesülés, ha biztosítottat foglalkoztat, vagy a biztosítottnak a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben járulékalapot képező jövedelmet juttat.
- tanulószövetség alapján szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanuló esetén a szerződést kötő gazdálkodó szervezet, egyéni vállalkozó,
- társas vállalkozás esetén a társas vállalkozás,
- az álláskeresői járadékban, álláskeresői segélyben, keresetpótló juttatásban, vállalkozói járulékból, valamint munkanélküli-járadékban, álláskeresői ösztönző juttatásban, nyugdíj előtti munkanélküli segélyben részesülő biztosítottak minősülő személy esetén az ellátást folyósító szerv,
- a gyermekgondozási segélyben, a gyermekgondozási díjban, a gyermeknevelési támogatásban, az ápolási díjban részesülő személyek esetében a segélyt, a támogatást, illetve a díjat folyósító szerv,
- a kincstár,
- a munka törvénykönyve harmadik része XI. fejezete szerinti munkavégzés esetén a kölcsönbeadó.

IRODALOMJEGYZÉK

FELHASZNÁLT IRODALOM

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény

Szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény

A 2003. évi XCII. törvény az adózás rendjéről

www.apenh.hu – törvények (2010. szeptember 12.)

AJÁNLOTT IRODALOM

Szakács Imre: – Az adózás nagy kézikönyve 2009.

A(z) 1969–06 modul 029–es szakmai tankönyvi tartalomeleme felhasználható az alábbi szakképesítésekhez:

A szakképesítés OKJ azonosító száma:	A szakképesítés megnevezése
52 344 01 0000 00 00	Pénzügyi-számviteli ügyintéző
52 344 02 0000 00 00	Vállalkozási ügyintéző

A szakmai tankönyvi tartalomelem feldolgozásához ajánlott óraszám:
10 óra

MUNKANYAG

MUNKANYAG

A kiadvány az Új Magyarország Fejlesztési Terv
TÁMOP 2.2.1 08/1-2008-0002 „A képzés minőségének és tartalmának
fejlesztése” keretében készült.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.

Kiadja a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet

1085 Budapest, Baross u. 52.

Telefon: (1) 210-1065, Fax: (1) 210-1063

Felelős kiadó:

Nagy László főigazgató